

بیشتر صحبت نمایید - کمتر بپردازید

برای اشتراک: #*233*4*1* را دایل نمایید
مدت اعتبار: 30 روز

برای لغو اشتراک: #*233*4*2* را دایل نمایید

1200 دقیقه در بدل 300 افغانی

از افغان بیسیم به افغان بیسیم

HD VOICE

AFGHAN WIRELESS

www.afghan-wireless.com

152

AFGHAN WIRELESS

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

سال دهم ◊ شماره مسلسل ۲۵۱۸ ◊ چهارشنبه ۱۷ قوس ۱۳۹۵ ◊ قیمت ۲۰ افغانی

افغانستان و گزارش اصلاحات به ناتو

صفحه ۷

مشارکت نهادهای جامعه مدنی و زنان در راستای محو مواد مخدر و خشونت علیه زنان

وزیر مبارزه با مواد مخدر: نزدیک به سه درصد استفاده کنندگان مواد مخدر زنان اند

مرگ آفرینی رانندگان در شاهراه های افغانستان

صفحه ۷

اداره عالی مبارزه با فساد: مبارزه با فساد با صدور فرمان و اتخاذ تدابیر پولیسی به فرجام نمی رسد

Afghan Cyber ISP/ICT Company
Services With Reliability

Afghan Cyber Provides Wireless and V-SAT Internet Services All Over Afghanistan

شرکت اینترنتی افغان سایبر عرضه کننده خدمات اینترنت و وایرلس و ویست در سراسر افغانستان

Email: Sales@afghancyber.com
Cell No: 0799199203
Cell No: 0789900349
Website: www.afghancyber.com

نشست بن موضوع جذاب

یکی از کسانی که پشت صحنه نشست بن را مدیریت می کرد، زلمی خلیل زاد سفیر پیشین امریکا در افغانستان بود. خلیل زاد در سال جاری میلادی کتاب خاطراتش را منتشر کرد. این کتاب از آن جایی که برخی از رازهای نشست بن را هویدا می کرد، مورد استقبال خوانندگانش در افغانستان قرار گرفت. اما شماری از شخصیت هایی که از افغانستان به نشست بن رفته بودند و تا حال به نحوی در صحنه سیاسی افغانستان فعال اند، هیچ چیزی در مورد این نشست ننوشته اند. محمدیونس قانونی یکی از این چهره ها است. او که در نشست بن از جبهه متحد پیشین نمایندگی می کرد، نقش مهمی در تصمیم گیری های نشست بن داشت. در واقع تمامی آنانی که نشست بن را مدیریت می کردند، با آقای قانونی در بسیاری از موارد چانه می زدند.

صفحه ۴

«د» ملي پیوستون «خه تر» ولسی ترون «پورې»

لویې لاسته راوړنې اود لیدو وپربالیتوبونه پر ځای پرې اېښي دي . دغه پروگرام د بیارغونې او پراختیایي پروژو د تطبیق او د ظرفیتونو د لوړوالي په برخه کې څه نا څه د گران هیواد ټول کلي تر خپل پوښښ لاندې راوستي دي او د ستونزو د حلولو په برخو کې یې هم له خلکو سره مرسته کړې ده. د کلیو پراختیایي شوراگانو، د ملي پیوستون پروگرام پروژې په خپلو نه ستړي کیدونکو هڅو، هاند او شپه او ورځ زیارایستلو سره تطبیق او عملي کړې دي چې کار او فعالیت یې د ستاینې وړ دی. د کلیو د پراختیایي شوراگانو غړي پرته له دې چې کوم امتیاز او یا کومه تنخواه اومزدلاسته وروړي، یوازې د خلکو اود خپلو کلیو د پرمختګ اودانولو له پاره خدمت کوي.

نن په ویاړ سره ویلی شو چې په افغانستان کې د لومړي ځل له پاره د کلیو د ټولو چارو اداره د کلیوالو له خوا تر سره کېږي. دا پروگرام د ولسواکي د تحقق او له دولت او نورو دولتي ارگانونو سره د خلکو نږدې والي په برخه کې یوازینی وسیله وه. د ملي پیوستون پروگرام د یووالي، همدلی، عدالت او مساوات په تګ لوري کې توانیدلی ؤ چې د بیارغونې او پراختیایي پروژو په تطبیق سره، تر زیاته حده زمونږ په اکثره کلیوالي سیمو کې مثبت بدلون راولی او د خلکو په ژوند او اقتصاد کې یې د لیدو وړ بدلون منځته راوړي.

ددې برنامې له مهمو موخو څخه یو هم، د بیوزلی کموالی او د کلیوالو د اړتیاوو پوره کیدل ؤ چې دغه هیله تر زیاته حده په عمل کې پلې شوې. کوم شي ته چې کلیوال زیاته اړتیا لري، هغه ته لومړیتوب ورکوي او د هغه د تحقق او ترسره کیدلو نوښت په خپل لاس کې لري. دوی پخپله تصمیم نیسي، پخپله عمل کوي او ځان ته ښه ژوند جوړوي. ددې ملي پروگرام یوه بله مهمه لاسته راوړنه د خلکو له خوا د ښي سیمه ایزې واکمنۍ جوړښت، او خلکو ته د تصمیم نیونې واک ورکول دي چې دا کار په هیواد کې د دموکراسۍ د پلي کیدو او غښتلي کیدو په برخه کې جوړونکی نقش لري.

همدارنگه د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت دملي پیوستون پروگرام د ستاینې وړ بل کار کلیوالي ښځو او نجونو ته یې په پراختیایي شوراگانو کې د پراخ ګډون، د کلي په تصمیم نیونې او نورو ټولنیزو چارو کې د ویندې اخیستې زمینې برابرې کړيدي.

په دې بنسټ د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروگرام او کلیوالو ټول فعالیتونه اولاسته راوړنې په د موکراتیکه توګه دخپلو کلیو د لومړیتوبونو په ټاکلو کې مهم نقش لري او باید هیرې نشي.

د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروگرام چې د هیواد په ټولو ۳۴ ولایتونو کې یې پراخ کار او فعالیت درلود، په همدې نږدې وختونو کې پای ته رسیدلی او خپل ځای « د ولسي ترون ملي پروگرام » تر نامه لاندې بل لوی پروگرام ته ورکوي. د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د چارواکو د وینا له مخې، ټاکل شوی ددې پروگرام لومړی پړاو د روان کال د سلواغې په میاشت کې د هیواد په کلیو او ولسوالیو کې په دريو برخو کې پیل شي. دولسي ترون ملي پروگرام لومړنی بین الوزارتي پروگرام دی، یعنې د کلیو د بیارغونې او پراختیا، ماليې، ښوونې او روزنې، عامې روغتیا، د کرنې او مالدارۍ وزارتونه او د سیمه ایزو ارگانونو خپلواکه اداره په ګډه له یو بل سره کار او فعالیت کوي. دا پروگرام په کلیو او ښارونو کې د پراختیایي پروژو په تطبیق کې د خلکو نقش ته پراخوالی ورکوي. ددې ملي پروگرام د منځته راتلو اساسي موخه د ښي سیمه ایزې واکمنۍ اود ټولنیزې او اقتصادي پراختیا داغیزمنو بنسټونو په توګه د کلیو د پراختیایي شوراگانو غښتلتیا، پراخوالی او دوام دی.

د ملي پیوستون پروگرام په (۱۳۸۰) کال کې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت له خوا د سیمه ایزې واکمنۍ د ټینګیدو، اقتصادي پراختیا، او د کلیو د پراختیایي شوراگانو د بنسټ ایښودلو او بنسټیزه کولو له پاره تر لاس لاندې ونيول شو. دغه ملي پروگرام په رښتیا هم د کلیوالو له پاره د سوکالی د هیلو دریځه وه چې د پراختیایي او بیارغونې پروژو په تطبیق سره یې تر زیاته حده د خلکو په پخوانیو ټپونو مرهم کښود. د ملي پیوستون پروگرام د دولت، نړیوالې ټولني او خلکو په هراړخیزو مرستو او ملاتړ د بیارغونې، پراختیا اود بیوزلی د کموالی په برخو کې

د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروگرام چې د هیواد په ټولو ۳۴ ولایتونو کې یې پراخ کار او فعالیت درلود، په همدې نږدې وختونو کې پای ته رسیدلی او خپل ځای « د ولسي ترون ملي پروگرام » تر نامه لاندې بل لوی پروگرام ته ورکوي. د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د چارواکو د وینا له مخې، ټاکل شوی ددې پروگرام لومړی پړاو د روان کال د سلواغې په میاشت کې د هیواد په کلیو او ولسوالیو کې په دريو برخو کې پیل شي. دولسي ترون ملي پروگرام لومړنی بین الوزارتي پروگرام دی، یعنې د کلیو د بیارغونې او پراختیا، ماليې، ښوونې او روزنې، عامې روغتیا، د کرنې او مالدارۍ وزارتونه او د سیمه ایزو ارگانونو خپلواکه اداره په ګډه له یو بل سره کار او فعالیت کوي. دا پروگرام په کلیو او ښارونو کې د پراختیایي پروژو په تطبیق کې د خلکو نقش ته پراخوالی ورکوي. ددې ملي پروگرام د منځته راتلو اساسي موخه د ښي سیمه ایزې واکمنۍ اود ټولنیزې او اقتصادي پراختیا داغیزمنو بنسټونو په توګه د کلیو د پراختیایي شوراگانو غښتلتیا، پراخوالی او دوام دی.

د ملي پیوستون پروگرام په (۱۳۸۰) کال کې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت له خوا د سیمه ایزې واکمنۍ د ټینګیدو، اقتصادي پراختیا، او د کلیو د پراختیایي شوراگانو د بنسټ ایښودلو او بنسټیزه کولو له پاره تر لاس لاندې ونيول شو. دغه ملي پروگرام په رښتیا هم د کلیوالو له پاره د سوکالی د هیلو دریځه وه چې د پراختیایي او بیارغونې پروژو په تطبیق سره یې تر زیاته حده د خلکو په پخوانیو ټپونو مرهم کښود. د ملي پیوستون پروگرام د دولت، نړیوالې ټولني او خلکو په هراړخیزو مرستو او ملاتړ د بیارغونې، پراختیا اود بیوزلی د کموالی په برخو کې

تداوم حمایت ناتو

سرمنشی عمومی سازمان ناتو اعلام کرد که این سازمان، در کنار افغانستان می‌ماند. سرمنشی ناتو در اجلاس وزیران خارجه این سازمان، با افغانستان تجدید تعهد کرد. در اجلاس وزیران خارجه ناتو که به روز دوشنبه در بروکسل برگزار شد، موضوع افغانستان مورد بحث قرار گرفت. در این اجلاس بار دیگر بر ضرورت همکاری‌های امنیتی و دفاعی میان ناتو و افغانستان تأکید شد. این تجدید تعهد در حال حاضر خیلی مهم بود.

دونالد ترامپ رییس‌جمهور منتخب ایالات متحده در کمپین‌های انتخاباتی‌اش همیشه ناتو را یک تشکل زاید و بی‌کاره توصیف می‌کرد. ترامپ در چند مورد گفته بود که یا باید تمام اعضای سازمان ناتو برای تامین هزینه‌های این سازمان، پول گزاف بپردازند، یا این‌که ایالات متحده هم از خیر این سازمان بگذرد. در شرایطی که کشورهای عضو ناتو در زیر چتر این سازمان در افغانستان فعالیت دارند، چنین اظهاراتی موجب نگرانی در افغانستان نیز شده بود.

کشورهای اروپای شرقی هم که به لحاظ مالی و اقتصادی زیاد نیرومند نیستند، از نتیجه انتخابات ایالات متحدهی آمریکا نگران بودند. اما به نظر می‌رسد که این روزها این نگرانی‌ها اندکی کاهش یافته است. سرمنشی سازمان ناتو در اجلاس وزیران خارجهی این سازمان با اعتمادبه‌نفس بیشتری حرف می‌زد. به نظر می‌رسد که او چراغ سبز لازم را از واشنگتن دریافت کرده است.

علاوه بر سرمنشی سازمان ناتو، نمایندهی دولت ایالات متحدهی آمریکا در سازمان ناتو نیز با حرارت تمام از دوام فعالیت‌های ناتو در افغانستان و لزوم تعامل این سازمان با حکومت جدید آمریکا سخن گفت. این خود می‌رساند که حرف‌های کمپینی و موضع‌گیری‌های تهاجمی در قبال ناتو که در انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده صورت گرفت، سیاست‌های واشنگتن را در آینده شکل نخواهد داد.

کشورهای عضو ناتو می‌دانند که افغانستان خط دفاعی این سازمان در برابر تروریسم است. اگر این خط بشکند، دیگر هیچ چیزی مانع تروریست‌ها نخواهد شد تا خودشان را به جغرافیای ناتو برسانند و شرارت خلق کنند. فروپاشی نهاد دولت در بخش‌هایی از سوریه، عراق و لیبیا وضعیتی را آفرید که تروریست‌ها توانستند، از آن استفاده‌ی حداکثری کنند و برای خود خلافت بسازند. تروریست‌های این خلافت هم مرزهای اروپا را درنوردیدند و مهاجمان انتحاری را به شهرهای فرانسه و بلجیم فرستادند. هنوز هم خطر ترور داعشی‌ها دامن اروپا را رها نکرده است.

حال اگر جغرافیای کشورها هم تماماً به دست تروریست‌ها سقوط کند، روشن است که وضعیت بدتر از آن چیزی می‌شود که حالا هست. آن زمان تروریست‌های قدیمی القاعده که پدران تروریست‌های داعشی هستند، صاحب پایگاه و امارت جدید می‌شوند. اگر این سناریوی وحشتناک محقق شود، کشورهای عضو ناتو مجبور خواهند بود با این هیولا در درون مرزهای خودشان مقابله کنند. بنا بر این معقول همین است که در افغانستان جلو تروریست‌ها گرفته شود. باید دولت افغانستان صاحب یک ارتش قوی و اقتصاد نیرومند، شود تا جلو تروریسم را بگیرد.

در این نکته هم تردیدی نیست که هیچ کشور عضو ناتو به تنهایی نمی‌تواند با تروریسم مقابله کند. از آنجایی که تهدید تروریسم مرز نمی‌شناسد، ایجاب می‌کند که کل کشورهای عضو ناتو و متحدان منطقه ای آنان مشترکاً در برابر تروریسم قرار بگیرند. مشکلی که ناتو دارد این است که متحدان منطقه‌ای این سازمان و کشورهای عضو ناتو آنان را متحدان غیرناتویی خود می‌دانند، در مقابله با تروریسم گزینشی عمل می‌کنند. ناتو باید جلو سیاست مقابله‌ی گزینشی با تروریست‌ها را بگیرد. ناتو باید پاکستان و عربستان را وادار کند تا یک رویکرد جامع و همه‌شمول در مبارزه با تروریسم روی دست بگیرند.

امیدواری اشرف غنی به گسترش روابط ترانزیتی و اقتصادی با ازبکستان

کشور بیش از هشتاد و هشت درصد آرای شهروندان ازبکستانی را به‌دست آورد.

شوکت میرضیایف پس از مرگ کریموف در ماه سپتامبر گذشته به عنوان رییس‌جمهور موقت تعیین شد. حکومت ۲۷ ساله کریموف در سال ۱۹۸۹ پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی آغاز شد. کریموف در ماه سپتامبر امسال در سن هفتاد و هشت سالگی درگذشت.

اشرف غنی در یک پیام تبریکی برای رییس‌جمهور جدید ازبکستان آرزوی موفقیت کرده می‌گوید که انتظار می‌رود روابط میان افغانستان و ازبکستان در عرصه‌های اقتصادی و ترانزیتی تقویت و گسترش یابد.

۸صبح، کابل: اشرف غنی رییس‌جمهور کشور، با اعلام تبریکی به مناسبت پیروزی شوکت میرضیایف در انتخابات ریاست‌جمهوری روز یکشنبه ازبکستان، نسبت به گسترش و تقویت روابط ترانزیتی و اقتصادی

شصت و یک تن چرس

در کابل کشف شد

کشف کرده‌اند. به گفته او، ارزش این مواد به دوازده میلیون دالر می‌رسد. آقای احمدی که روز سه‌شنبه در یک کنفرانس خبری صحبت می‌کرد، افزود که این مقدار چرس برای پروسس در ولسوالی خاک‌جبار ذخیره شده بود. به گفته او، قاچاق‌بران مقدار چرس کشف شده را برای پروسس از لوگر و سروبی کابل جمع‌آوری و ذخیره کرده بودند. آقای احمدی افزود که قرار بود این مواد پس از پروسس قاچاق شود.

۸صبح، کابل: بازمحمد احمدی معین مبارزه با مواد مخدر وزارت امور داخله می‌گوید که نیروهای

دومین گروه از دیپلمات‌های جوان

به منظور آموزش به روسیه رفته‌اند

بیشتر از ۲۳ سال وارد مرحله جدید کند، اظهار قدردانی می‌نماید. وی هم‌چنین نسبت به ادامه‌ی این همکاری‌ها در سال‌های آینده نیز ابراز امیدواری کرده است. داکتر نصیراحمد اندیشه گفته است که سالانه نزدیک به سصد تن از دانشجویان افغان برای تحصیل در دانشگاه‌های مختلف روسیه به آن کشور می‌روند.

در همین حال، سفیر روسیه در کابل نیز به ادامه‌ی همکاری‌های کشور در زمینه‌های تعلیمی و تحصیلی تأکید کرده است.

۸صبح، کابل: وزارت امور خارجه می‌گوید که دومین گروه از دیپلمات‌های جوان افغانستان به منظور شرکت در برنامه‌های آموزشی‌های به روسیه رفته‌اند. این وزارت می‌افزاید که این گروه که شامل پانزده دیپلمات جوان است، قرار است در برنامه‌های آموزشی «سیاست خارجی روسیه در دنیای روبه جهانی شدن» شرکت کند. به گفته وزارت امور خارجه، این دیپلمات‌های جوان براساس دعوت اکادمی دیپلوماسی وزارت امور خارجه روسیه به مسکو اعزام شده‌اند.

سی و پنج طالب

به قتل رسیدند

افراد کشته سه تن از فرماندهان محلی گروه طالبان و یک فرمانده گروه داعش نیز شامل است. وزارت دفاع از فرماندهان کشته شده طالبان به‌نام‌های ملا بصیر، ملا داوود و ملا غوث‌الدین یاد کرده که این افراد با پانزده طالب در ولسوالی شیندند ولایت هرات به قتل رسیده‌اند. در این ولسوالی بیست طالب دیگر زخمی شده‌اند.

هم‌چنین وزارت دفاع از راه‌اندازی عملیات زمستانی «بدر» توسط نیروهای قول اردوی ۲۰۳ تندر خبر داده است. وزارت دفاع می‌گوید عملیات «بدر» در چوکات عملیات سرتاسری شفق در ولسوالی‌های زرمت ولایت پکتیا، متاخان ولایت پکتیکا، دهیک ولایت غزنی و خروار ولایت لوگر از روز گذشته آغاز شده است. وزارت دفاع تاکنون از دست‌آوردهای این عملیات جزئیاتی نداده است.

۸صبح، کابل: در نتیجه عملیات‌های مشترک نیروهای امنیتی کشور در جریان یک شبانه روز گذشته، سی و پنج تن از اعضای گروه طالبان به قتل رسیده‌اند. به گفته وزارت دفاع، این عملیات‌ها که به منظور پاک‌سازی مناطق

آغاز تحقیقات در باره اتهام تجاوز و قتل توسط یک پناهجوی افغان در آلمان

پس از بازداشت یک پناهجوی هفده ساله افغان در ارتباط با قتل یک دختر دانشجوی آلمانی تحقیقات پولیس به شدت ادامه دارد. صدراعظم آلمان گفته است: «اگر معلوم شود که قاتل یک پناهجوی افغان است، در باره آن باید علنی حرف زده شود.»

به نقل از دویچه‌وله، یک سخنگوی پولیس شهر فرایبورگ آلمان، به قول خبرگزاری فرانس پرس گفته است که ادامه تحقیقات بر اطرافیان قاتل احتمالی و مقتول تمرکز دارد. پولیس می‌خواهد از جمله بررسی کند که آیا فرد مظنون که در سال ۲۰۱۵ به عنوان پناهجوی افغان وارد آلمان شده است و دختر ۱۹ ساله و دانشجو از قبل باهم شناخت داشته بودند، یا خیر.

پولیس در ادامه تحقیقات خود باهم می‌خواهد دوستان و آشنایان نزدیک و شخصی دختر مقتول را پرس‌وجو کند. جسد این دختر ۱۹ ساله به تاریخ ۱۶ اکتوبر در کنار یک رودخانه یافت شده بود.

انگلا مرکل صدراعظم آلمان شام روز دوشنبه در گفتگویی با تلویزیون «ای.آر.دی.» آلمان، این رویداد را «وحشت‌آور» خواند. خانم مرکل گفت: «اگر ثابت گردد که (قاتل) یک پناهجوی افغان بوده است، در آن صورت مانند هر قاتل دیگری باید جدا محکوم شود و هم‌چنان در مورد آن علنی صحبت گردد.»

انگلا مرکل هم‌زمان هشدار داد که «با محکوم شدن قاتل اما نباید همه پناهجویان زیر سوال برده شوند و یک قضاوت عام صورت بگیرد.» پیش از آن زیگمار گابریل معاون صدر اعظم و وزیر اقتصاد آلمان نیز گفته بود: «پس از هم‌چو جنایت‌های خشونت‌آمیز، صرف‌نظر از این‌که چه کسی مرتکب آن شده است، ما هیچ‌گونه تحریک مردم را اجازه نمی‌دهیم. تنها چیزی که باید صورت بگیرد، تحقیق در مورد عامل جنایت، محاکمه و مجازات وی است.»

هم‌چنان آیدان اوزگوز کمیشنر امور مهاجرین از حزب سوسیال دموکرات نیز در مورد این قتل ابراز انزجار کرد. او در عین حال گفت که از این خشونت وحشت‌آور نباید برای مقاصد سیاسی استفاده شود. ازوگوز افزود: «کسی که این جنایت را وسیله قرار می‌دهد تا مردم را علیه پناهجویان تحریک کند، به یک عمل کاملاً غیر مسوولانه دست می‌زند.» کاتارینا بارلی منشی عمومی حزب سوسیال دموکرات نیز از یک بهره‌برداری سیاسی از این قضیه «شدیدا غم انگیز» هشدار داد. او گفت هرگونه خشونت جنسی وحشتناک است، صرف‌نظر از این‌که عامل آن چه کسی است.

شتیفن زایبرت سخنگوی حکومت آلمان از یک «عمل زشت و نفرت‌آور» سخن گفت که عامل آن باید «به اشد مجازات قانونی» محکوم شود. زایبرت گفت: «باید از یاد ببریم که ما از یک عمل احتمالی از سوی یک پناهجوی افغان سخن می‌گوییم، نه از سوی یک گروه بزرگ که مانند این مظنون افغان و یا پناهجویان.»

پیش از آن حزب «بديل برای آلمان» در پارلمان ایالتی بادن وورتمبرگ انگلا مرکل و زیگمار گابریل را شدیداً مورد انتقاد قرار داده بود. یورگ مویتن رییس حزب «بديل برای آلمان» در پارلمان ایالتی و رییس سراسری این حزب گفت: «مسئولیت نهایی برای این عمل فجیع و شمار زیاد اعمال دیگر انفرادی که از زمان ورود آزادانه مهاجرین هم‌روزه در آلمان اتفاق می‌افتد، به دوش خانم مرکل و حامی‌اش در ائتلاف بزرگ حاکم، زیگمار گابریل است.»

رایتر ویند رییس اتحادیه پولیس آلمان بار دیگر بر این خواستش تأکید کرد که در مورد مردان نوجوان و بدون همراه باید بسیار دقت صورت گیرد که چه خطر احتمالی از سوی آن‌ها می‌تواند وجود داشته باشد.

قتل دختر نوزده ساله آلمانی که احتمالاً از سوی یک پناهجوی افغان صورت گرفته است، باعث انزجار افغان‌های مقیم آلمان، به شمول پناهجویان افغان در این کشور نیز شده است. یکی از این پناهجویان در صحبتی با دویچه‌وله گفته است: «ما از افغانستان با مشکل خود را از جنگ و بدبختی نجات داده و به این‌جا رساندیم تا به آرامش برسیم. هم‌چو افراد باید دوباره به وطن‌شان برگردانده شوند.»

مسوولیت شهروندی بیرون از درهای خانه بیشتر می شود

● زینب فرمند

نظافت شهری نبود. در حالی که پیام روز جهانی رضاکاران هم‌دستی با رضاکاران و سهیم شدن در فعالیت‌های جامعه بود، محمداکرام غوثی مشاور ارشد وزارت معارف گفت که می‌توان با کارهای اجتماعی رضاکارانه در ذهنیت‌ها تغییر ایجاد کرد و در رشد جامعه سهیم شد. او جوانان را به فعالیت‌های رضاکارانه فرا خوانده گفت: «من مطمئنم که این وطن آباد می‌شود و شما جوانان می‌توانید که این وطن را جور کنید، من از شما می‌خواهم که با رضاکاران هم‌دست شوید و به کارهای رضاکارانه که ابعاد گسترده دارد و در هر بخشی که خودتان علاقه دارید، مشغول شوید تا باشد که شاهد رشد و انکشاف شهری خود باشیم.»

رمزیه احمدی محصل دانشکده‌ی خبرنگاری دانشگاه کابل که در جمع رضاکاران حضور داشت از تاثیر فعالیت‌های رضاکاران در جامعه می‌گوید و رضاکار را این‌گونه تعریف کرد: «رضاکار کسی است که کار مفیدی را بدون در نظر داشت بدل و منفعت، انجام می‌دهد و هدفش تنها سود و فایده‌رساندن به عامه‌ی مردم است. رضاکاران در جامعه نقش ارزنده و مفید دارند.»

خانم احمدی می‌گوید که فعالیت‌های رضاکاران در یک ساحه محدود نبوده و می‌توانند که در هر بخشی برای جامعه مفید باشند. او می‌گوید که در آستانه‌ی روز جهانی رضاکار به پاک‌کاری قسمتی از پارک زرنگار با جمعی از دیگر رضاکاران می‌پردازد و آنان می‌خواهند که به کمپاین اهدای خون برای سربازان نیز بپیوندند. رمزیه، خاطر نشان کرد که این فعالیت‌ها محدود به یک روز نبوده و فعالیت‌های رضاکارانه‌ی آنان در روزهای مختلف سال انجام می‌شود. او نهال‌شانی، پاک‌کاری ساحات مختلف شهر و اهدای خون را از فعالیت‌های پیشین رضاکاران دانست.

را استفاده می‌کنند، بودجه کافی در اختیار ندارند اما در حد توان تلاش و کوشش در پاک‌کاری شهر از خود نشان داده‌اند. مردم هم باید در پاک‌کاری شهر کار کنند.»

ظاهر هم‌چنان تاکید کرد که مردم می‌توانند به‌طور رضاکارانه به امور شهری خود رسیدگی کنند که این امر می‌تواند منجر به رشد صفایی شهرها شود. او گفت در گذشته هم مردمانی در شهر کابل زندگی می‌کردند که با حس مسوولیت در قبال شهر خود به پاک‌کاری و نظافت شهر رسیدگی می‌کردند و مشکلات آن زمان هیچ مانعی در برابر رسیدگی به

اصولاً تان در قبال شهرتان آن وقت شروع می‌شود و این شما شهروندان هستید که از شهر خود باید محافظت کنید و هم‌چون خانه‌ی خود در پاک‌کاری آن سهیم شوید.»

وی به کمبود بودجه در شاروالی برای پاک‌کاری و صفایی شهر اشاره کرده گفت که مردم، خود می‌توانند رضاکارانه به حفظ و نگهداشت صفایی شهر خود کوشا باشند و شهر را از تجمع کثافات در محلات خود به دور نگه دارند. مصطفی ظاهر گفت: «باید از شهرداری کابل تشکری کرد، من دیده‌ام که امکانات و ماشین‌آلات بیست-سی سال پیش

مسولان اداره ملی حفاظت محیط زیست می‌گویند که مسوولیت شهروندی شهروندان با نهادن اولین گام به بیرون از منزل‌شان بیشتر می‌شود.

مصطفی ظاهر، رییس اداره ملی حفاظت محیط زیست می‌گوید که مردم هم باید در امر پاک‌کاری محیط زیست با شهرداری کابل همکاری باشند و مسوولیت خود را در بیرون از منزل نیز ادا کنند. او در محفل بزرگداشت از روز جهانی رضاکار گفت: «پیام من به شهروندان محترم این است زمانی که از حویلی خود بیرون می‌شوید، مسوولیت

مصطفی ظاهر رییس اداره ملی حفاظت محیط زیست می‌گوید که مردم هم باید در امر پاک‌کاری محیط زیست با شهرداری کابل همکاری باشند و مسوولیت خود را در بیرون از منزل نیز ادا کنند. او در محفل بزرگداشت از روز جهانی رضاکار گفت: «پیام من به شهروندان محترم این است زمانی که از حویلی خود بیرون می‌شوید، مسوولیت اصلی‌تان در قبال شهرتان آن وقت شروع می‌شود و این شما شهروندان هستید که از شهر خود باید محافظت کنید و هم‌چون خانه‌ی خود در پاک‌کاری آن سهیم شوید.»

دیگر چالش‌هاست. احمدضیا مسعود در عین حال گفت که دولت افغانستان می‌تواند برای ایجاد حکومت‌داری خوب و از بین بردن فساد اداری در کشور، به برنامه‌های انکشافی اولویت داده، تدویر انتخابات‌های شفاف، تطبیق اصلاحات بنیادین در تمام سطوح ادارات، ازدیاد روند نظارتی از تطبیق پروژه‌ها، ارتقای ظرفیت کاری کارمندان خدمات ملکی و تطبیق درست برنامه ملی میثاق شهروندی از جمله اقداماتی می‌تواند در راستای رسیدن به اهداف کاهش فساد و ایجاد نهادهای پاسخ‌گو باشد.

نماینده فوق‌العاده رییس‌جمهور در عین حال تاکید کرد که باید دیدگاه‌های قومی و سمتی در نهادهای دولتی به دیدگاه واحدی ملی تبدیل شود. به گفته او، هرگاه دیدگاه مقام‌های دولتی ملی و خارج از مسایل قومی و سمتی باشد، تلاش‌ها برای از بین بردن فساد و ایجاد نهادهای پاسخ‌گو موثرتر خواهد شد.

محلّی و مرکزی جا گرفته‌اند و چه کارهایی که نمی‌کنند.»

غلام‌حسین فخری افزود که شایسته‌سالاری و در نظرگیری اصل مجازات و مکافات تا هنوز در دولت افغانستان به عنوان یک اولویت تبدیل نشده است. به گفته آقای فخری، هنوز هم کرسی‌های دولتی براساس مصلحت‌های سیاسی، قومی، زبانی و سمتی توزیع می‌شود. او در عین حال، گفت که برای موثر شدن تلاش‌ها به منظور از بین بردن فساد اداری در افغانستان، میان قوای سه‌گانه دولت دیدگاه و مساعی مشترک وجود داشته باشند و در غیر این صورت، اقدامات برای از بین بردن فساد اداری به ثمر نخواهد رسید. رییس اداره عالی مبارزه با فساد اداری گفت: «تمام مقامات دولتی خود نمونه‌ی مثال باشند و صلاحیت و استقلالیت ادارات مسوول و مراجع عدلی و قضایی را محترم بشمارند و از مداخله در امور آن بپرهیزند تا ما چیزی برای گفتن و عرضه کردن داشته باشیم و ادعای موفقیت بکنیم.»

در همین حال، احمدضیا مسعود، نماینده فوق‌العاده رییس‌جمهور در امور اصلاحات و حکومت‌داری خوب، می‌گوید که از بین بردن فساد اداری و ایجاد حکومت‌داری خوب در افغانستان با موانع و چالش‌های زیادی همراه است. آقای مسعود در آغاز سیمینار دیروزی گفت که گسترش ناامنی‌ها، ضعف حاکمیت حکومت در برخی از مناطق کشور، فساد سیاسی، ادامه‌ی روند نقض حقوق بشر و وجود زورمندان از جمله‌ی این موانع به شمار می‌روند. نماینده فوق‌العاده رییس‌جمهور در امور اصلاحات و حکومت‌داری خوب از چالش‌های دیگری نیز یاد کرده افزود:

«موجودیت نظام اداری سنتی و بروکراتیک، عدم ظرفیت لازم برای تطبیق بودجه در ادارات، ناهماهنگ بودن برنامه‌ها نظریه تقاضای شهروندان، ضعف در قاطعیت در مبارزه با فساد اداری، موجودیت تداخلات وظیفه‌ای، نبود استراتژی ملی واضح و روشن در خصوص برنامه‌های انکشافی، نبود مالکیت افغان‌ها در برنامه‌های بزرگ ملی و توسعه‌ای، عدم مشارکت شهروندان در فرایند تصمیم‌گیری‌ها، نامناسب بودن شرایط کاری برای زنان، جوانان، رسانه‌ها و حرکت‌های مدنی، موجودیت حساسیت در برابر اصلاحات و برخورد‌های مافیایی در قبال قضا، نیز از

اداره عالی مبارزه با فساد:

مبارزه با فساد با صدور فرمان و اتخاذ تدابیر پولیسی به فرجام نمی‌رسد

● ظفر شاه رویی

گرچه این یک فکتور مهم است و باید به آن کم بها نداد و به‌ویژه مفسدان بزرگ را هر کی باشند و از هر کجا که آمده باشند، باید به کیفر رساند و عدالت اجتماعی را تامین کرد، اما دولت وظایف و مکلفیت‌های دیگر و مهم‌تری هم دارد و آن ضرورت انکشاف و توسعه اجتماعی و اقتصادی و زدودن انواع نابرابری‌های اجتماعی است تا از گرایش افراد به انواع فساد اداری کاسته شود.»

رییس اداره عالی مبارزه با فساد اداری در عین حال تاکید کرد: «در گمرکات، ترانسپورت، بنادر تجارتي و سایر منابع عایداتی و فسادزا، غالباً بستگان و نمایندگان مقامات و زورمندان

و فسادزا وابستگان و نمایندگان مقام‌های دولتی و زورمندان جا گرفته و مقام‌هایی که می‌خواهند با فساد اداری مبارزه کنند، ابتدا خودشان نمونه‌ای از پاک‌کاری برای مردم باشند. در این سیمینار که توسط دفتر نماینده فوق‌العاده رییس‌جمهور در امور اصلاحات و حکومت‌داری خوب با حضور ده‌ها تن از استادان دانشگاه به منظور دریافت راه‌های حل علمی و عملی ایجاد حکومت‌داری خوب برگزار شده بود، آقای فخری گفت: «مبارزه با فساد اداری و ایجاد حکومت‌داری خوب، تنها با صدور فرمان‌ها و احکام و حتا با اتخاذ تدابیر پولیسی و بگیروبندها به فرجام نمی‌رسند.

مقام‌های اداره عالی مبارزه با فساد اداری، می‌گویند تا زمانی که در راستای از بین بردن نابرابری‌های اجتماعی، انکشاف متوازن اقتصادی و دور نگهداشتن وابستگان و نمایندگان مقام‌های ارشد دولتی از نهادهای عایداتی و مالیاتی اقدام نشود، تلاش‌ها برای کاهش و از بین بردن فساد اداری در افغانستان با صدور فرمان‌های جدید و اتخاذ تدابیر پولیسی به نتیجه نمی‌رسد.

غلام‌حسین فخری، رییس اداره عالی مبارزه با فساد اداری، روز سه‌شنبه، در آغاز سیمینار یک‌روزه علمی و پژوهشی حکومت‌داری خوب، گفت که در بیشتر نهادهای عایداتی

غلام‌حسین فخری، رییس اداره عالی مبارزه با فساد اداری، روز سه‌شنبه، در آغاز سیمینار یک‌روزه علمی و پژوهشی حکومت‌داری خوب، گفت که در بیشتر نهادهای عایداتی و فسادزا وابستگان و نمایندگان مقام‌های دولتی و زورمندان جا گرفته و مقام‌هایی که می‌خواهند با فساد اداری مبارزه کنند، ابتدا خودشان نمونه‌ی از پاک‌کاری برای مردم باشند.

فصل هم‌گرایی با هند

● شاه حسین مرتضوی، معاون سخنگوی رییس‌جمهور

رابطه هند با افغانستان در دو سال اخیر وارد مرحله‌ای جدید شد. این هم‌گرایی اکنون به دوستی پایدار و مستحکم بدل شده است. رابطه هند با افغانستان رابطه دولت‌محور است.

افغانستان و هند به وجود آمده، افغانستان می‌تواند بستری برای جذب سرمایه‌گذاری تاجران هندی باشد. کمک‌های کشور هند برای افغانستان از اهمیت ویژه برخوردار بوده است. مردم افغانستان از این کمک‌ها به صورت مستقیم مستفید می‌شوند. کار روی بند سلما و چند بند دیگر سبب می‌گردد تا زراعت افغانستان دوباره رونق، آب‌ها مهار و فرصت مهم برای تولید انرژی فراهم شود. ساخت عمارت شورای ملی که نمادی از دموکراسی می‌باشد، خود کار بزرگی است که به کمک هند صورت گرفت. در بخش آموزشی نیز هند فرصت را برای تحصیل بیش از بیست‌هزار جوان افغان فراهم کرده است. هر کدام از این فارغان که اکنون به کشور برگشته، خود به یک ظرفیت بزرگی بشری برای کشور بدل شده است. در تازه‌ترین مورد خط هوایی تجارتهای برای انتقال اموال تاجران به هند نیز ایجاد شده است. این خط سبب می‌شود تا اموال سبک تاجران در بازارهای هند به موقع منتقل گردد. چنان که در سال جاری پس از مسدود شدن مسیر پاکستان، میوه‌های تاجران از همین مسیر منتقل شد. سفر اخیر رییس‌جمهور غنی برای شرکت در نشست قلب آسیا با استقبال خاص آقای مودی همراه شد. وی برخلاف معمول حد اقل سه کیلومتر راه را با رییس‌جمهور افغانستان قدم زد. افغانستان اکنون از کشورهای دیگر منطقه نیز انتظار دارد که با روحیه هم‌گرایی روی چالش‌ها و مشکلات منطقه همکاری کرده و رابطه‌ی دولت با دولت شکل گرفته و مستحکم گردد. نگاه دوسویه که از سوی برخی کشورهای منطقه دنبال می‌گردد نمی‌تواند به فضای اعتمادسازی کمک کند. ما اکنون بیش از هر وقت دیگر به اعتمادسازی، هم‌گرایی و همکاری در عرصه‌های مختلف ضرورت داریم.

جایگاه اقتصادی هند نیز برای افغانستان مهم است. در سال‌های آینده مرکز ثقل دنیا تغییر خواهد کرد. به این ترتیب هند خود به یک مرکز ثقل بدل خواهد شد. تاجران افغان در هند همیشه فرصت مناسبی برای کار و تجارت داشته و با فراهم شدن این مرکز ثقل راه برای تجارت افغان‌ها بیشتر هموار می‌گردد. هند رشد سریع اقتصادی را نیز به همراه دارد و یکی از کشورهای علاقه‌مند سرمایه‌گذاری در نقاط مختلف جهان می‌باشد. باتوجه به روحیه هم‌گرایی که میان

چون مکراسی در یک مسیر قرار دارند. دموکراسی هند الگوی خوبی است که به رغم تضادهای اجتماعی، کثرت‌گرایی و مشارکت را در سطوح مختلف فراهم می‌کند. این دموکراسی می‌تواند آموزه‌ها و الگوهای خوبی برای کشورهای دیگر از جمله افغانستان ارایه کند. هند در کنار نهادینه کردن ارزش‌های دموکراسی، در قانون‌گرایی نیز یک کشور خوب و الگو است. این ویژگی‌ها سبب شده تا این کشور جایگاه خاص در سیاست خارجی افغانستان داشته باشد. در این میان

رییس‌جمهور غنی در مصاحبه با یک روزنامه هندی از «فصل هم‌گرایی با هند» یاد کرده است. در بخشی از مصاحبه آمده است: «هند در هم‌گرایی با افغانستان قرار گرفته است. هیچ امری مخفی وجود ندارد. این یک رابطه شفاف دولت با دولت است. ما با اهداف و فرصت‌های مشترک به هم پیوستیم.» هند رابطه تاریخی و طولانی با مردم افغانستان دارد. در فصل‌های سخت و دشوار، هند در کنار مردم افغانستان استوار ایستاد. رابطه هند با افغانستان در دو سال اخیر وارد مرحله‌ای جدید شد. این هم‌گرایی اکنون به دوستی پایدار و مستحکم بدل شده است. رابطه هند با افغانستان رابطه دولت‌محور است. این نگاه می‌تواند در روابط دیگر کشورها با افغانستان نیز به یک الگوی خوب بدل شود. متأسفانه برخی کشورهای منطقه بان‌گاه دوجانبه در روابط، تلاش دارند تا از یک‌سو با دولت و از سوی دیگر با گروه‌ها و جریان‌های دیگر نیز رابطه داشته باشند. این نوع رابطه‌ها خلاف تعامل سازنده میان کشورها بوده و به منافع کشور آسیب می‌زند. از همین منظر است که رییس‌جمهور تأکید دارد تا کشورهای همسایه و منطقه نگاه‌شان به افغانستان دولت‌محور باشد. طی چهار دهه گذشته این نوع رفتار و نگاه سیاسی از سوی برخی کشورها اعمال شده است. در این میان هند بان‌گاه دولت‌محور در عرصه‌های مختلف هم‌گرایی خود را نشان داده است. کشور هند به رغم دشواری‌های زیاد در انتقال و تحویل چرخه‌های جنگی، تلاش کرد تا در این بخش پیش‌گام شود. تحویل چهار چرخه‌ی دولت افغانستان در سخت‌ترین شرایط جنگی یک دست‌آورد خوبی بود. نیروهای امنیتی در جنگ‌های سال جاری از این طیاره‌ها به شکل مثبت و درست آن در مبارزه با تروریسم استفاده کردند. هند و افغانستان بر محور ارزش‌های مشترک

نشست بن موضوع جذاب

● فردوس

یکی از کسانی که پشت صحنه‌ی نشست بن را مدیریت می‌کرد، زلمی خلیل‌زاد سفیر پیشین آمریکا در افغانستان بود. خلیل‌زاد در سال جاری میلادی کتاب خاطراتش را منتشر کرد. این کتاب از آن‌جایی که برخی از رازهای نشست بن را هویدا می‌کرد، مورد استقبال خوانندگان در افغانستان قرار گرفت.

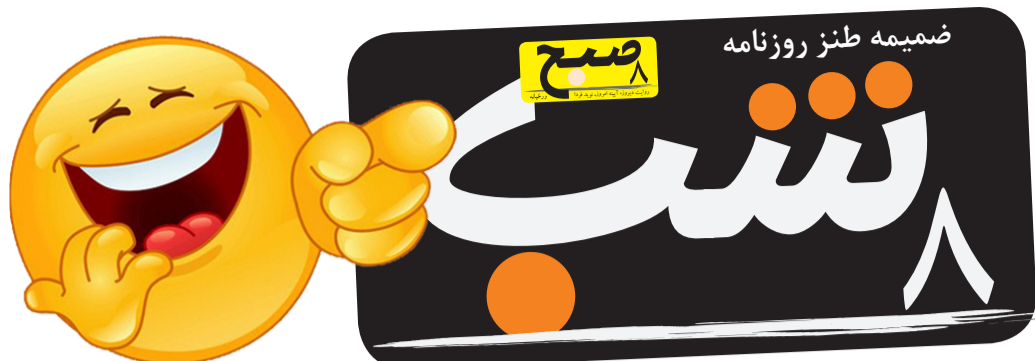
و تهران با امریکا فشار هماهنگ بر برهان‌الدین ربانی وارد کردند تا فیصله‌های نشست بن را بپذیرد. تا حال هیچ یک از سران جبهه‌ی متحد پیشین، در مورد محتوای کتاب آقای خلیل‌زاد اظهار نظری نکرده‌اند. آقای قانونی هم صحت گفته‌های زلمی خلیل‌زاد در مورد خودش را نه رد کرده است و نه تأیید. برخی از سران جبهه متحد سابق، مثل برهان‌الدین ربانی و مارشال فهیم هم در قید حیات نیستند تا بگویند در مورد این‌که در شب‌روزی‌های برگزاری نشست بن برآنان چه گذشت. از آن‌جایی که شخصیت‌های در قید حیات جبهه‌ی متحد سابق، چیزی در مورد نشست بن و فیصله آن نگفته‌اند، شایعات در مورد نحوه‌ی عمل‌کرد آنان بسیار زیاد است. ده‌ها نظریه و شایعه در مورد چگونگی عمل‌کرد آقای قانونی در نشست بن به‌وجود آمده است. اما این شایعات وقتی از بین می‌رود که خود ایشان در مورد آن‌چه که در بن انجام دادند، بنویسند و یا در یک مصاحبه‌ی رسانه‌ای در مورد آن سخن بگویند. واقعیتی که نمی‌توان از آن انکار کرد، این است که نشست بن و فیصله‌های آن، تنها راه ممکن بیرون‌رفت از بحران در آن زمان بود. در آن زمان امارت طالبان سقوط کرده بود. ولایات‌های کشور در اختیار گروه‌های متعدد بود و ایجاد می‌کرد که هرچه زودتر یک اداره‌ی موقت وسیع‌البنیاد که همه‌ی جناح‌ها مشروعیت آن را قبول کنند، به میان بیاید. در آن زمان نشست بن و فیصله‌های آن بدیل نداشت. اما بعداً اظهار نظر در مورد برخی از خلاهای نشست بن صورت گرفت.

حق دارند لث وزارت‌خانه‌ها را در دست داشته باشند. به نوشته‌ی خلیل‌زاد دیگر جناح‌های شرکت‌کننده‌ی نشست بن، با این موضع‌گیری قانونی مخالف بودند. خلیل‌زاد نوشته است که چانه‌زنی‌ها تا ناوقت شب ادامه یافت. تا این‌که محمدجواد ظریف، قانونی را به کنج اتاق برد و در گوشش چیزی گفت و پس از آن، آقای محمدیونس قانونی راضی شد و اعلام کرد که دیگر لث وزارت‌خانه‌های اداره‌ی موقت را نمی‌خواهد. از این نوشته بر می‌آید که محمدجواد ظریف در حد غیرمعمول و در سطح غیرقابل باور بر محمدیونس قانونی نفوذ داشت. در کتاب زلمی خلیل‌زاد، هم‌چنان آمده است که مسکو

وانمود کرده است که قانونی در نشست بن بیشتر به چشم و گوش محمدجواد ظریف نماینده‌ی ایران در نشست بن متوجه بود. محمدجواد ظریف که حالا وزیر امور خارجه‌ی ایران است، در نشست بن، کشورش را نمایندگی می‌کرد. خلیل‌زاد در کتاب «فرستاده» نوشته است که پس از این که موضوع رییس اداره موقت حل شد، تمامی شرکت‌کنندگان نشست بن روی تعداد وزارت‌خانه‌ها و تصاحب آن چانه‌زنی کردند. به نوشته‌ی خلیل‌زاد، هیات جبهه‌ی متحد که قانونی در راس آن بود، لث مجموع کرسی‌ها را می‌خواست. قانونی ظاهراً استدلال می‌کرد که آنان زعامت را به جناح روم دادند و حالا

لخضر ابراهیمی نماینده‌ی ویژه‌ی سازمان ملل‌متحد برای افغانستان که یکی از صحنه گردانان نشست بن بود، بعداً گفت که خلای عمده‌ی نشست بن این بود که گروه طالبان در آن شرکت نکردند. به گفته‌ی ابراهیمی اگر طالبان در نشست بن شرکت می‌کردند، شاید یک توافق سیاسی جامع‌تر شکل می‌گرفت و از شورش مجدد گروه طالبان جلوگیری می‌شد. برخی از شیوخ عرب هم نظراتی هم‌مانند آقای ابراهیمی دارند. برخی از دیپلمات‌های غربی و امریکایی در نظر داشتند نشستی که اداره موقت پس از طالبان را مشخص می‌کند، نه در بن که در دوحه پایتخت قطر برگزار شود. در آن زمان شماری از دیپلمات‌های امریکایی این موضوع را با امیر قطر در میان گذاشتند. امیر قطر در پاسخ گفته بود که دوحه حاضر است که نشست صلح افغانستان را میزبانی کند و تمام مصارف آن را هم بپردازد، اما شرط خانواده‌ی حکمران قطر این بود که نمایندگان گروه طالبان هم در این نشست شرکت کنند. از آن‌جایی که شرکت طالبان در آن نشست مقدور نبود، دوحه از میزبانی مذاکرات معذرت خواست. کشورهایی که حاکمیت طالبان را به رسمیت شناخته بودند، از سوی جبهه‌ی متحد مخالف طالبان، شایسته‌ی میزبانی از نشست بن شناخته نشدند و به همین دلیل بود که شهر بن آلمان و یک رستوران کناری این شهر، محل مناسب برای چانه‌زنی‌ها انتخاب شد. شرکت طالبان در آن زمان در نشست بن، اصلاً ممکن نبود. حتا اگر تمام طرف‌های شرکت‌کننده می‌خواستند که نماینده‌ی طالبان را در نشست داشته باشند، چنین چیزی عملی نمی‌شد. طالبان در آن زمان یک امارت بودند. آنان امیرالمومنین داشتند که حتا سران القاعده به او بیعت کرده بودند. گروهی که امیرالمومنین دارد، روشن است در نشستی که قرار است برای انتخاب یک زعمیم موقت برگزار شود، شرکت نمی‌کند. اصلاً شرکت در نشست بن با ایدیولوژی طالبان منافات داشت. حتا امروز هم طالبان توهم امارت دارند. آنان تصور می‌کنند که رهبرشان، فرمانده کل مسلمانان دنیا است. آنان نمی‌خواهند که از این توهم ایدیولوژیک دست بردارند. اگر عامل پاکستان را هم در نظر بگیریم، امارت‌باوری، کافی است تا توهم صلح‌پذیری طالبان را ابطال کند.

از امضای سازش‌نامه‌ی بن، ۱۵ سال می‌گذرد اما هنوز هم در مورد آن حرف‌های زیادی ناگفته مانده است. موافقت‌نامه‌ی بن در ۶ دسامبر سال ۲۰۰۱ به امضا رسید و براساس آن یک اداره‌ی موقت به ریاست حامد کرزی، زمام امور را به دست گرفت. اداره‌ی موقت در واقع جانشین حاکمیت طالبان در کابل شد که پنج‌سال تمام بر گرده‌های مردم افغانستان سوار بودند. نشست بن و رازهای آن هنوز هم یک موضوع جذاب برای مطالعه است. برخی از شرکت‌کنندگان این نشست و کسانی که عقب صحنه آن را مدیریت می‌کردند، در مورد آن چیزهایی نوشته‌اند. یکی از کسانی که پشت صحنه‌ی نشست بن را مدیریت می‌کرد، زلمی خلیل‌زاد سفیر پیشین آمریکا در افغانستان بود. خلیل‌زاد در سال جاری میلادی کتاب خاطراتش را منتشر کرد. این کتاب از آن‌جایی که برخی از رازهای نشست بن را هویدا می‌کرد، مورد استقبال خوانندگان در افغانستان قرار گرفت. اما شماری از شخصیت‌هایی که از افغانستان به نشست بن رفته بودند و تا حال به نحوی در صحنه‌ی سیاسی افغانستان فعال‌اند، هیچ‌چیزی در مورد این نشست ننوشته‌اند. محمدیونس قانونی یکی از این چهره‌ها است. او که در نشست بن از جبهه متحد پیشین نمایندگی می‌کرد، نقش مهمی در تصمیم‌گیری‌های نشست بن داشت. در واقع تمامی آنانی که نشست بن را مدیریت می‌کردند، با آقای قانونی در بسیاری از موارد چانه می‌زدند. زلمی خلیل‌زاد در کتاب خاطراتش به گونه‌ای

دبیر بخش طنز: موسی ظفر ♦ صفحه آرا: غلامرضا مجیدی ♦ کاریکاتور است: عتیق الله شاهد

اعلان شرکت برشنا

شهروندان محترم، با شروع فصل سرما مصارف برق شهروندان قدرتمند، بلند رفته و شرکت برشنا برنامه ریزی کرده است که در جریان یک روز، برق مردم عادی را به طور نوبتی برای ۲۴ ساعت قطع نماید. لطفا مطلع باشید.

سال اول ♦ شماره مسلسل ۲۴ ♦ چهارشنبه ۱۷ قوس ۱۳۹۵

از فعالیت مدنی ما تا فعالیت مدنی سردار زمیری

کند. شورای امنیت غفلت می کند و به جای اینکار، سفارت به سفارت می گردد. این جاست که مردی از دیار ایمان برمی خیزد، واسکت و پیراهن هم رنگ می پوشد، تقدیرنامه چاپ و مهر می کند و به شمال کشور سفر می کند تا کم کاری شورا را جبران کند. نیت دیگر ندارد جز این که دست پدران بر سر آن عده از بچه های غریب بکشد که شب و روز در میدان نبرد از خود بمب صادر می کنند. سردار زمیری با مصارف شخصی خود در کنار دولت فعالیت می کند تا امور را سامان بخشد، بس بزرگ. این دقیقا همان کاری است که گوگل از آن به عنوان فعالیت مدنی یاد کرده است.

مگر آدم می تواند در این ملک ویران شده فعالیت مدنی انجام دهد؟ زمیری که این قدر صادقانه تلاش کرد نتیجه اش چه شد؟ بیچاره را از چرخبال پایین انداختند، دست و پایش را شکستند، ولچک زدند و به زندان افکندند. برخورد دولت فعلی با فعالیت مدنی همیشه همینطور بوده. درست است که دولت پس از یک هفته به اشتباهش پی می برد و درک می کند که فعالیت مدنی زمیری از آن نوع امرخیلی است و با بقیه فعالیت های مدنی فرق دارد و زمیری را رها می کند. شاید هم مشاور رییس جمهور یا رییس اجرایی کمیسیون انتخابات تعیین شود، اما آن آبروی رفته چه؟ بر آن قلب شکسته زمیری چطور می توان مرهم نهاد؟ کار نابخردانه دولت نه تنها قلب زمیری، که قلوب همه کسانی مثل من که شوق فعالیت مدنی امرخیلی در سر دارند، را تکه تکه کرد. شورای امنیت دیگر یار و یآوری ندارد. خودش باید به تنهایی کارهای فراقانونی انجام دهد. دیگر تمام شد. در صد سال سیاه، کسی از نظامیان با تقدیرنامه تقلبی دلجویی نخواهد کرد. دولت باید پس از این با همان فعالیت های مدنی شمع افروزانه بسازد که سود و زبانی برای کس ندارد. شاعر می گوید:

اوهو، اوهو ...
(معذرت می خواهیم. شاعر در جایی نیست که بتواند برای کسی شعر بسراید. این هفته را بدون شعر گزاره کنید.)

این روزها گرفتار کُندذهنی عجیبی شده ام. می خواهم فعالیت مدنی انجام دهم، هیچ کاری جز شمع افروزی به ذهنم نمی رسد. از سوئی، شبانه به علت قطع برق آن قدر شمع افروخته ام که تا چوب گوگرد را روی ساحه درشت قوطی می گذارم، یادم می آید که شانزده پسر و هفت دختر شرعی دارم و بیشتر از این نمی توانم شمع بیافروزم. با زخم هم نمی توانم درد دل کنم. تا از فعالیت مدنی صحبتی به میان می آورم، زار زار می گیرید و چارمغز را بین خرما می گذارد. فکر می کند من تظاهرات می کنم و داعش مرا می کشد. بیچاره از همین حالا تکه های چارمغز بین خرما می گذارد و در پودر نارگیل می خواباند تا در روز اتحاف دعا به بی سلیقگی متهم نشود. قبلا رفقای روشن فکری داشتیم که صاحب طرح بودند و در اوقات دشوار می توانستند فکر مرا روشن کنند. آن ها را نیز بلا زده. روشن کردن فکر را با روشن کردن بخاری ذغالی اشتباه گرفته اند. هی کاغذ می گذارند و پف می کنند.

می گویند بهترین رفیق انسان کتاب است و هر وقت به مشکلی گیر ماندی، به کتابها مراجعه کن تا بینی اهل خرد در وضعیت مشابه چه کرده اند. کتاب که نداشتم، به چیپترهای درسی ظاهر داعی مراجعه کردم، دیدم از فعالیت مدنی یک کلمه گفته نشده. همایش ذکر شهادت اسامه بن لادن و اسلام آوردن جرجیس پیامبر است. تصمیم گرفتم آدم شوم و مثل یک انسان عاقل سری به گوگل بزنم. فعالیت مدنی را جستجو کردم و به این توضیح برخوردم، «فعالیت داوطلبانه یک یا چند شهروند در کنار دولت برای سامان بخشیدن امور اجتماعی (که هر چند وظیفه و در حیطه صلاحیت دولت است، اما بنابر دلایلی دولت قادر به انجام آن امور نیست.)» من نمی دانم این تعریف را چه کسی وارد گوگل کرده. فعالیت مدنی را تعریف نکرده که رسماً سردار زمیری داوود را معرفی کرده است. توضیح می دهم.

وظیفه یکی از نهادهای دولت به نام شورای امنیت ملی این است که از فعالیت نظامیان در ولایات نظارت کند و نظر به موفقیت یا عدم موفقیت آن ها در انجام امور امنیتی، آن ها را نکوهش یا ستایش

Facebook

سرتاج عزیز
15 min - Kabul

پاکستان ۵۰۰ میلیون دالر را برای پروژه های انکشافی افغانستان کمک می کند.

Like Comment Share

Shura-e-Quetta and Imran Khan dislike it.

اشرف غنی

تشکر جناب سرتاج. لطفا با پول تان افراطگرایی را در کشور خود مهار کنید.

Narendra Modi Like this Reply 14 min

سرتاج عزیز

حرف شما قابل درک است. تشناب کجاست؟ من زود بر می گردم؟

Like Reply 12 min

پرویز مشرف

یه دنیا، یه محفل، میری کام کی نهی. کس کو سناوو حال دل بیقرار کا؟ بجهتا هوا چراغ هو اپنی مزار کا...

Donald Trump and Malania Trump love this song Reply 14 min

عمران خان

دل لگانا، دل جلی سی، دل جل جابگا...

All Afghans like this Sozish Reply 12 min

Narendra Modi

من چیزی نمی گویم. خودتان می فهمید دیگه.

Like Reply 14 min

پرویز مشرف

لعنت به تو مودی بی مود. تمام این ها کار تو است. اگر گیرت کنم، خودم انفجارت می دهم.

like Reply 12 min

Narendra Modi

برنال هندی بفرستیم؟ لکه های سوختگی را بدون عوارض جانبی از بین می برد.

like Reply 12 min

مولانا فضل الرحمن

هر کشوری که کمک پاکستان را رد کند، جهاد علیه آن کشور واجب است.

Taliban, ISIS and Haqqani group like this Reply 14 min

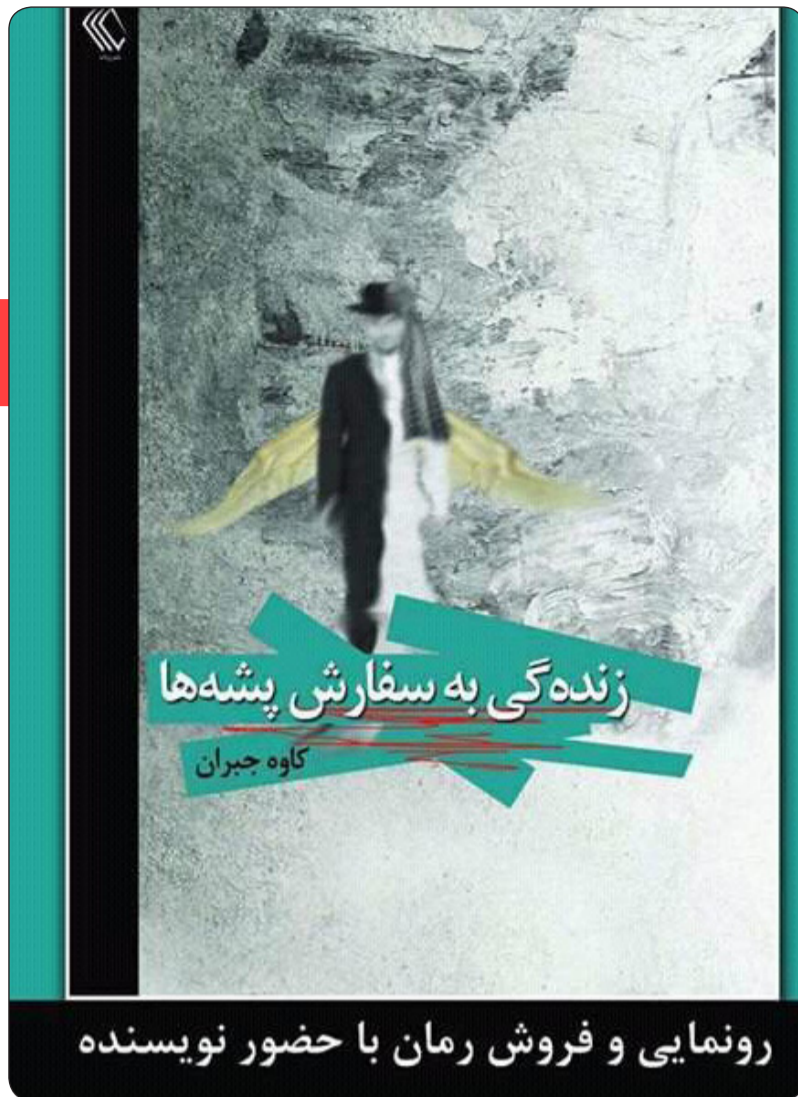
شورای علمای افغانستان

حیف که ما زبان نداریم، و اا میدانستیم چه گونه فتوایت را رد کنیم.

MaulanaFazlurrahman love this Reply 12 min

سهم زنان اما در آرمان شهر خلیفه‌ی مومنین، تصویر شرور و گناه‌آلودی دارد که نبودشان بهتر از بودنشان هست. به طوری که مردان حتا مادران خود را به یاد نمی‌آورند و نمی‌دانند که زن چگونه موجودی است که سبب گناه و شرارت می‌شود. حتا مادر خلیفه نیز که از حشر شیطان، جان به سلامت برده، تنها به واسطه‌ی زهدانی است که پسرش خلیفه در آن رشد کرده و به نسبت پسرش، دارای امتیاز زنده‌ماندن در سرزمین خلیفه است و خودش به تنهایی ارزشی ندارد و زنی است که با مرگ او، آخرین نفس شیطانی از شهر برداشته می‌شود.

رونمایی و فروش رمان با حضور نویسنده

دارد. ترابی هم که از ابتدا دارای شخصیت متفاوت است و در آخر به آگاهی دست می‌یازد و منکر همه‌چیز می‌شود، نام دارد. تنها راوی است که حتا ساده‌ترین هویت او از دیگران که نام مشخص است، معلوم نمی‌شود و تا آخر داستان میان برزخ زندگی اکنون و گذشته با دنیایی از حسرت و پشیمانی باقی می‌ماند.

در این رمان، کاوه جبران هر چند با آوردن تصویر سوربالیستی دست باز دارد تا آن‌چه را که می‌خواهد بدون هیچ هراسی بیان کند، تا آن‌جا که او با اقتباس از واقعیت‌های فرقه‌گرایی مذهبی در طول تاریخ، تا اکنون و آینده می‌رسد و نشتر سختی دارد بر وضعیت افراط‌گرایی دینی که در جهان هر روز گسترده می‌شود و عاقبت این رشد و ظهور و گروه‌های تندروی دینی در تداعی شهر خلیفه و عاقبتش که جز کشتن انسانیت و کاشتن حسرت‌ها و عقده‌ها خلاصه می‌شود. تا آن‌جا که وقتی مردم آگاهی حاصل می‌کنند آن‌قدر دیر است که دموکراسی و آزادی‌های فردی، تنها در انتخاب مراسم تدفین مردگان تحقق می‌یابد. نگاه نویسنده در پایان داستان اما بیشتر متوجه نسل خودش است آن‌جا که گروه‌ها در بند حلقه‌ی انگشت کشیده‌ی شهنه هستند و اختیاری از خود ندارند. با آنکه همه به آگاهی دست یافته‌اند، اما باز هم انگشت شهنه است که برای آن‌ها تعیین تکلیف می‌کند و بی‌حافظگان و مراسم تدفین آن‌ها برای مردگان بر می‌گردد به زمانی نویسنده که گلاب‌دار از زبان راوی حکایت می‌شود و بیهودگی از آگاهی به مخدر و کوکنار می‌رسد. سرگشتگی‌ای که شاید نویسنده کتاب آن را به عنوان آسیب جامعه‌ی خود لمس کرده و در پایان آن را عامل نابودی و کرختی مردم شهر آورده است.

لاش‌های دیگر نویسنده نیز در نوشتن این کتاب، آوردن کلمات عامیانه‌ی دری است. به طوری که با خواندن کتاب، مخاطب فارسی‌زبان در می‌یابد که این کتاب در بستر فارسی دری نگاشته شده است. به طور مثال آوردن کلماتی از قبیل: چمک، ام‌چاشت، آتش، پهره، ازربند و... سعی در تثبیت هویت زبانی دری فارسی در رمان‌نویسی دارد که البته این خود تعهد نویسنده را به زبان مادری و هم‌چنان رابطه‌ی زنده‌ی او را با زبان عامیانه و مردمی می‌رساند.

پرداختن و ترسیم آپارتاید جنسی در بافت داستان به خوبی جا انداخته شده است. زیرا آن‌چنان فضا و سیمای شهر مومنین این سوی حصار کابل زشت و خشن هست که زن در آن جای نداشته باشد. چنین شهری تنها مردانی را سزد که ترابی آن‌ها را اسب گادی خطاب می‌کند و آنگاه که مرد از میان ماجراهای گذشته و خاطراتش به زندگی امروز باز می‌گردد. زن برایش موجود ترسناک و شیطانی که قبلا در ذهنش ساخته بودند، نیست. بلکه او در لبخند زیبای پرستار، شوق زندگی را می‌بیند که پنهانی و دور از نگاه‌های پرستار به لب‌های سرخ و سینه‌ی سفیدش خیره می‌شود و در ذهنش خیال‌بافی می‌کند. هر چند برپیری خود واقف است، اما مانند یک پسر نوجوان چشم‌چرانی‌ها و قضاوت‌های خود را در باره‌ی زنانی که در اطراف او هستند و یا با آن‌ها روبه‌رو می‌شود، دارد. نام‌ها و صفتهایی که او بالای زنان می‌گذارد، کاملا برخاسته از شوق جنسی‌اش نسبت به آن زنان است. مثلا زن سینه‌کته، زن زیبا، زنی که پاهایش تراشیده و سفید است. در حالی که در مورد مردان توصیف‌های دیگری دارد. مرد چاق، مرد طاس، مرد موپلند، البته با آن‌چه بیشتر نگاه راوی را در مورد زنان می‌توان سکسی خواند، بی‌توجهی او به زنان پیر است که هیچ‌گاه از اندام آن‌ها حرف نمی‌زند. مثلا در مورد زن صفاکار، زن فربه و زن سرخ‌مو که در جایی سینه‌های او را مچاله شده در زیر پیراهنش توصیف می‌کند که می‌تواند این نوع نگاه سکسیستی را به جنس مخالف (زنان) با توجه به زندگی گذشته و آپارتاید جنسیستی که نویسنده قبلا توصیف کرده است را در نگاه راوی پیدا کرد.

اما آن‌چه در این کتاب بسیار ماهرانه جا انداخته شده، به طوری که خواننده با آن درگیر می‌شود و شاید کمتر به آن آگاهانه توجه کند، بحث بی‌هویتی راوی است. راوی می‌تواند خود نماینده از نسلی باشد که هنوز به تعریفی از خود نرسیده و آگاهی از خود ندارد. در این داستان، همه‌ی اشخاص اصلی نام دارند، غیر از راوی که تا آخر بی‌نام می‌ماند و تمام مدت برای او ضمیر «من» یا «پیرمرد» به کار رفته است. ژکاره که نماد یک شخص تندرو و تعصبی است، از خود نام

است و یا هم به قصه‌بودن آن. بدیهی است که چنین کتابی نمی‌تواند حلال مشکلات باشد چنان‌که ترابی نخستین کسی است که بر این حقیقت دست می‌یابد و بعدها همه‌ی مردمی که بر اثر پشه‌گزیدگی (که در جایی مشخص می‌شود آن واکسن یا داروی خرد بوده است) خردمند می‌شوند، به ناکارابودن روزنامه‌چهره و راهنمایی‌هایش پی می‌برند. همین سبب سوزانده‌شدن روزنامه‌چهره‌ها می‌شود.

ترابی تنها کسی است که در بین مردم شهر، قدرت اندیشیدن و تحلیل کردن دارد و به حقیقت روزنامه‌چهره و اتفاقاتی که در شهر می‌افتد، پی می‌برد. آن‌جا است که ترابی تنها و مایوس شده از مردمی که آن‌ها را ناتوان در اندیشیدن می‌بیند و آن‌ها را تشبیه به اسب گادی می‌کند که مسخ شده از خویش و گرفتار شکلیات نامفهوم گذشته‌گرایی شده‌اند. می‌تواند در این داستان ترابی را نماد روشنفکر جامعه‌ی امروزی خواند که آگاه است و می‌داند، اما به تنهایی قادر به ایستادن در برابر سنت‌ها و قوانین پیرامونش و شکستادن حصارهایی که در ذهن مردم شهر و رفقایش کشیده شده نیست. برای همین خودش را تنها می‌بیند و این تنهایی سبب انزوا، دیوانگی، حکم زندانی‌شدن و مردن می‌شود. اعتراضی به وضعیت روشنفکری در افغانستان که در هر نسل به دلایل کاملا سیاسی رشد و نمو نکرده و انقطاع رابطه با نسل‌های پیش را به میان می‌آورد. سهم زنان اما در آرمان شهر خلیفه‌ی مومنین، تصویر شرور و گناه‌آلودی دارد که نبودشان بهتر از بودنشان هست. به طوری که مردان حتا مادران خود را به یاد نمی‌آورند و نمی‌دانند که زن چگونه موجودی است که سبب گناه و شرارت می‌شود. حتا مادر خلیفه نیز که از حشر شیطان، جان به سلامت برده، تنها به واسطه‌ی زهدانی است که پسرش خلیفه در آن رشد کرده و به نسبت پسرش، دارای امتیاز زنده‌ماندن در سرزمین خلیفه است و خودش به تنهایی ارزشی ندارد و زنی است که با مرگ او، آخرین نفس شیطانی از شهر برداشته می‌شود. وجود مادر آل نیز چیز وحشتناک و گناه‌آلودی است که بعدها معلوم می‌شود آن دو مادر آل، زن بوده‌اند. موجوداتی نفرت‌برانگیز که برای مردان هراس می‌آورند و میل به گناه؛ که البته

زن و خرد

تابوی «زندگی به سفارش پشه‌ها»

صور اسرافیل

یکی دیگر از مشخصه‌های داستان، بُعد تاریخی آن است. تاریخ و مقطع زمانی آن. هر چند در جابجایی، از داستان با تاریخ‌هایی مثل ۱۵۰۷ در روبه‌رو می‌شویم که با تقویم هجری قمری اگر سر دهیم داستان در آینده اتفاق افتاده است، اما هنگامی که با ماجراها، شخصیت‌ها و نمادها روبه‌رو می‌شویم. می‌توان به صراحت گفت که منظور نویسنده از آوردن چنین کدهای تاریخی، کاملا عمدی است برای خلق بستری که بدون هیچ پس‌زمینه‌ی ذهنی برای مخاطب، فضایی را ترسیم کند که در آن جزم‌اندیشی و مذهب‌زدگی تا اندازه‌ای رشد یافته است که دیگر قدرت اندیشیدن از انسان‌ها گرفته شده است. نگاه تلخی که نویسنده به رشد گروه‌های افراط‌گرای مذهبی در جهان دارد، در تمام داستان قابل لمس است. مخصوصا هنگامی که پیرمرد به گذشته نگاه می‌کند و تنها حسی که نسبت به گذشته‌اش دارد، اندوه و حسرت‌های پی در پی است که با هر لبخند پرستار و شادی دیگران، قلبش را می‌فشرد.

آن‌جا که او به آینه خیره می‌شود و تصویر خودش را می‌بیند، پیرمردی لاغراندام و چروکیده که اندام و هیكلش برای خودش ناآشنا است، زیرا هیچ‌گاهی فرصت دیدن همه‌ی هیكلش را نداشته است. بنا بر این، از مقایسه‌ی تن امروز پیرمرد با مرد جوانی که گذشته‌ی او بوده، هیچ تصویری ندارد. زیرا او در گذشته تنها سه بار صورتش را دیده بود. یکبار در آینه و دو بار هم در آب. زیرا خلیفه و صاحبان درس‌خانه بر شیطانی‌بودن نفس آینه و شرارت آن هم‌نظر بودند و برای همین، آینه‌داشته شدن و در آینه‌دیدن، گناه بزرگ شمرده می‌شد و تنها صاحبان درس‌خانه حق داشتند که آن را در نزد خود داشته باشند. آینه نماد راستی و حقیقت است. چیزی که صاحبان درس‌خانه و خلیفه آن را منع کرده‌اند و نویسنده با آوردن آینه، به کتمان حقیقتی که بعدها ترابی با استفاده از آینه برای خواندن روزنامه‌چهره‌ها آن را کشف می‌کند، استفاده کرده است.

حقیقت فارسی‌بودن خط روزنامه‌چهره، چه حرفی برای گفتن دارد؟ شاید اشاره‌ی غیر مستقیم نویسنده به سایر کتاب‌های دینی

«زندگی به سفارش پشه‌ها» دومین کتاب رمان کاوه جبران، نگاهی دارد به اعتقادات و ارزش‌هایی که سرنوشت آدمیان را شکل می‌دهد و سبب می‌شود تا آن‌ها از خود بیگانه و به باید و نبایدهایی که تعیین‌کننده‌ی رفتار و اعمال آن‌هاست گرفتار آیند. در این کتاب همه‌ی داستان و ماجراهای آن از زبان شخصیت اول داستان روایت می‌شود به طوری که مخاطب، خود را نه در جای شخصیت اول که روایت‌گر است، بلکه خویش را در مقام مخاطب در شنیدن گفتگوهایی که پیرمرد با او دارد، پیدا می‌کند.

موضوع داستان، زندگی مردی است که بر اثر نیش پشه یا چیزی شبیه آن، به خواب می‌رود و بعد از سی سال که دوباره بر اثر نیش پشه‌ای از خواب بیدار می‌شود، خود را در بیمارستانی می‌بیند مجهز به تمام وسایل تکنولوژی روز، چیزهایی که در زندگی قبل از خواب سی ساله ندیده بود و خودش را می‌بیند که تبدیل به پیرمردی ضعیف و بیمار شده که حتا پیرشدن تدریجی‌اش را نیز ندیده است. در می‌یابد او تنها باقی مانده از نسلی است که زیر پرچم حکومت خلیفه‌ی مومن زندگی می‌کرده و دارای اطلاعاتی مهم و خبردار از رازهایی است که ارزشمندی و اهمیت آن را برای مقامات موجه می‌سازد و همین سبب شده تا سی سال تمام، با توجه ویژه‌ای، از او مراقبت و نگهداری شود و پس از بیداری، تمام رفتار و گفتار او زیر نظر گرفته شود. همین‌جا است که نویسنده با زیرکی خاصی، دست مخاطب را می‌گیرد و از بیمارستانی شیک امروزی به زندگی و شهر غبارآلود و مذکری که راوی متعلق به آن است، می‌برد. هر چند این شهر در قصه، کابل نامیده شده است، اما در توصیف‌های پراکنده‌ای که گاه‌گاه در کتاب دیده می‌شود، هیچ نزدیکی با کابل امروز یا کابلی که ما آن را می‌شناسیم از لحاظ جغرافیایی ندارد.

شهری که در کتاب از لحاظ جغرافیایی به تصویر کشیده می‌شود، شهر کوچکی است با خانه و حجره‌های کم‌ارتفاع که بلندترین مکان آن قلعه‌ی خلیفه است و مزارع کوکنار. خالی از رودخانه و درخت است و همه‌ی تصاویر غبارآلود و خاکی به مخاطب القا می‌شود. درست مثل زندگی آدم‌هایی که در آن شهر ساکن‌اند.

مرگ آفرینی رانندگان در شاهراه‌های افغانستان

♦ سیدحسن حسینی - هرات

۳۰۴ برای انتقال مسافران فعالیت می‌کنند، به‌ویژه در مسیر هرات - کابل جایی که روزانه صدها نفر در شرایط سخت امنیتی، مسیر به‌شدت ویران شده هرات - قندهار - کابل و برعکس آن را می‌پیمایند. بسیاری از این موتورها به‌دلایلی چون مشخص‌نشده سرعت، مشخص‌نشده میزان کارکردگی موتور، افزایش سرعت موتورها و افزایش چوکی‌ها - موتور را دست‌کاری فنی می‌کنند.

برداشتن پرده فلتر از دودکش‌ها یا به اصطلاح رانندگان «تورو کردن» و توقف‌دادن کیلومتر، از جمله اقداماتی است که جهت افزایش سرعت در تعمیرگاه‌های کوچک صورت می‌گیرد. حال آن‌که میان موتورها استندرد و موتورهایی که هم‌اکنون در ترمینال‌ها فعالیت دارند، از نگاه فنی تفاوت‌های زیادی وجود دارد.

مسیر هرات - کابل، بزرگ‌ترین شاهراه در کشور است. نیمروز، فراه، قندهار و کابل از جمله ولایاتی‌اند که به عنوان مقصد نهایی موتورهایی مسافربری از هرات تعیین شده‌اند. ده‌ها شرکت در این مکان فعالیت دارند که از این میان تنها چند شرکت انگشت‌شمار، موتورهایی ۴۰۴ در اختیار دارند و بقیه هنوز از موتورهایی ۳۰۳ استفاده می‌کنند. سرعت زیاد از اصلی‌ترین مولفه‌های جذب مشتری است و این موضوع سبب شده تا شرکت‌هایی که موتورهایی مدل پایین‌تری دارند، برای جلوگیری از ورشکستگی دست به رقابت‌های ناسالم بزنند که البته افزایش آمار تلفات با این رقابت‌ها چندان هم بی‌ربط نیست.

با این همه، ناامنی‌ها و رویدادهای ترافیکی در گرفتن قربانی از مردم افغانستان، رقابت تنگاتنگی دارند. حاجی لالا، یکی از صاحبان شرکت‌های مسافربری در غرب

چرا در شاهراه‌های افغانستان رخ داده‌های ترافیکی این همه قربانی دارد؟ چطور در یک موتور مسافربری که برای ۵۰ سرنشین ساخته شده، ۶۵ نفر کشته می‌شوند؟ موتورهایی مسافربری در افغانستان چگونه مسیر ۱۴۶۰ کیلومتری هرات - کابل را در ۱۲ ساعت می‌پیمایند در حالیکه همین موتورها در سایر نقاط جهان مسیری در همین حدود را طی ۱۹ ساعت و ۳۰ دقیقه می‌پیمایند؟ چگونه یک راننده افغان این همه راه را بدون داشتن یک کمک‌راننده طی می‌کنند؟ در حالی که در بسیاری از کشورها دو راننده و در برخی از کشورها مانند ترکیه در چنین مسیری ۳ راننده، هر چند ساعت یک‌بار فرمان موتور را بر عهده می‌گیرند.

رقابت‌های ناسالم شرکت‌های ترانسپورتی و دست‌کاری‌های فنی موتورها برای به‌دست آوردن پول بیشتر که عمدتاً از دید مسوولان ادارات ترافیکی در افغانستان پنهان می‌ماند، در بسیاری از موارد در افغانستان مرگ‌آفرین بوده است.

بر اساس آمار دفتر هیات سازمان‌ملل در افغانستان «یوناما» از سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۵ دست‌کم ۵۸۰۴ غیرنظامی در جنگ کشته و ۱۱۱۳۱ تن دیگر زخمی شده‌اند. حال آن‌که بر اساس آمار به دست آمده از ریاست ترافیکی وزارت داخله، طی همین مدت، ۵۶۲۳ تن بر اثر رویدادهای ترافیکی جان باخته و ۱۷۰۰۴ تن هم زخمی شده‌اند.

با این وصف آمار قربانیان جنگ و رویدادهای ترافیکی تفاوت چندانی ندارد، اما شمار زخمیان رویدادهای ترافیکی، ۵۸۷۳ تن بیشتر از واقعات جنگی است.

برداشتن پرده فلتر از دودکش‌ها و افزودن چوکی‌ها در شاهراه‌های کشور، موتورهایی زیادی از نوع ۳۰۳ یا

کشور است. به گفته‌ی او، موتورها در گام نخست ظرفیت حمل ۴۵ تا ۵۲ مسافر را دارند اما گاهی دیده شده است که رانندگان، تعداد چوکی‌ها را زیاد می‌کنند تا مسافر بیشتری را جابه‌جا کنند.

حاجی لالا می‌گوید: «رانندگان موتورهایی نوع ۳۰۳ بارها چوکی‌ها را زیاد کرده‌اند و هرچه که مسافر بیشتری به موتور بالا شود، طبیعتاً که پول بیشتری به جیب راننده می‌رود.»

پس از تلاش‌های فراوان توانستیم با راننده‌های صحبت کنیم که حدود ده‌سال پشت فرمان موتورهایی مسافربری نشستند و به قول خودش گیر «شلاقی» عوض کرده است. او با نام مستعار موسا حاضر به مصاحبه شد و با تایید صحبت‌های حاجی لالا گفت: «رانندگان برای رهایی از فشارهای مسوولان شرکت‌های مسافربری، مجبور می‌شوند تا به دست‌کاری‌های فنی در موتورها اقدام کنند.»

سرعت غیر مجاز و رقابت

هر چند نمی‌توان نقش خرابی جاده‌ها در افزایش رویدادهای ترافیکی را نادیده گرفت اما، شواهد نشان داده که بیشتر رویدادهای ترافیکی در نقاطی از شاهراه اتفاق افتاده‌اند که صاف و هموار بوده است.

اما علت تصادم در مسیرهای صاف و هموار چیست؟ موسا می‌گوید: «مشوق‌هایی که از سوی شرکت‌های مسافربری برای رانندگان در نظر گرفته می‌شود، مهم‌ترین عامل تصادم در این نقاط است.»

به گفته او شرکت‌های مسافربری برای هر راننده‌ای که نسبت به بقیه‌ی همکاران خود، مسافری را زودتر از یک ولایت به ولایت دیگر انتقال دهد، امتیازاتی را مد نظر می‌گیرند و این انگیزه‌ای است برای سرعت‌گرفتن رانندگان در مسیرهای هموار.

با وجود تلاش‌های فراوان از میان دست‌کم ۳۶ شرکت مسافربری و ۳۴ نمایندگی در هرات، تنها نماینده یک شرکت مسافربری حاضر به گفتگو شد. او که نخواست نامی از شرکت مسافربری و خودش برده شود گفت: «اگر کدام درگیری مسافر کمتری در موتور سوار کند، پول کمتری به دست می‌آورد اما ما رانندگان را مجبور نمی‌کنیم که چوکی‌ها را زیاد کنند.»

یک‌شنبه ۱۴ ام سنبله‌ی امسال، در رویداد ترافیکی‌ای در مسیر شاهراه هرات - کابل، ۶۴ تن قربانی شدند. دست‌کم ۶۱ نفر این افراد، مسافران بودند.

سوال این‌جاست که موتورهایی مسافربری گنجایش چند سرنشین را دارند؟ برای حل این معما سری زدید به بنگاه‌های موتورفروشی و نگاهی انداختیم بر اسناد این‌ها. اسنادی که حاجی لالا در اختیار ما گذاشت، نشان می‌داد که حداکثر سرنشین برای هر موتور، ۴۵ تا ۵۲ نفر است.

با این وصف وقتی چوکی‌های موتورهایی مسافربری را حساب کنید، متوجه تفاوت میان موتورهایی معیاری و غیر استاندارد خواهید شد. تفاوت تعداد صندلی‌ها مساوی است با افزایش تعداد قربانیان در رویدادهای ترافیکی.

اضافه‌کردن چوکی‌ها در موتورهایی مسافربری کار ساده‌ای است و از سوی رانندگان برای سود بیشتر صورت می‌گیرد. اما شماری از آهنگران نیز در این راستا فعالیت دارند.

اسحاق کاظمی یکی از آهنگران که در نزدیکی ترمینال‌های مسافربری دکان آهنگری دارد، می‌گوید: «اضافه‌کردن چوکی کار ساده‌ای است که حتی خود

رانندگان هم می‌توانند انجام دهند. چهار تا نت و بلت داره که باز میشه و دوباره کمی آن‌طرف‌تر بسته می‌شود.»

نزدیک‌کردن چوکی‌ها به هدف اضافه کردن ۸ چوکی دیگر، برابر است با تکان‌نخوردن پاهای مسافران. آن‌هم برای مسیری ۱۰ یا ۱۲ ساعتی. این موضوع از لحاظ پزشکی هم سبب جمع‌شدن خون در پاها و در نتیجه ورم و احساس درد شدید در این ناحیه از بدن می‌شود.

داکتر ناصر لطیف متخصص ارتوپدی در هرات می‌گوید: «بسته‌ماندن پاها در فواصل طولانی، سبب انقباض رگ‌های خونی شده و در نهایت مریضی‌های درد پا را ناشی می‌شود.»

پاس‌کاری مسوولان

بیشتر قربانیان حوادث ترافیکی در افغانستان در شاهراه هرات - کابل، جان باخته‌اند. رقم درشتی که مسوولان ترافیکی، ترانسپورت و پولیس شاهراه را به پاسخ‌گویی می‌طلبد.

امین‌الله امین، فرمانده پولیس شاهراه فرماندهی پولیس هرات، می‌گوید: «کنترل ما تنها در دروازه‌های شهرها خلاصه می‌شود و به علت ناامنی و کمبود امکانات و پرسونل، نمی‌توانیم در سراسر شاهراه‌ها سرعت موتورهایی مسافربری را نظارت کنیم.»

با این حال اگر بتوان توجیه پولیس شاهراه، مبنی بر ناامنی و کمبود امکانات را منطقی تلقی کرد، مسوولان ترانسپورت و ترافیک دسترسی راحت‌تری به ترمینال‌های مسافربری و نظارت بر کار رانندگان دارند. جلوگیری از اضافه‌بار و مسافر بیشتر، از جمله وظایف اداره ترانسپورت است. اما مسوولان اداره ترانسپورت، بار مسوولیت را از دوش خود برداشته و بر نظارت مدیریت ترافیک تاکید می‌کنند.

نثاراحمد نثار، مدیر اداره‌ی ترانسپورت هرات می‌گوید: «وظیفه‌ی ما فقط تنظیم امور ترانسپورتی است و آن‌قدر هم کارمند نداریم که مسافرهایی تک تک اتحادیه‌ها و نمایندگی‌ها را چک کنند.»

بی‌خبری ترافیکی هرات

اما هنوز مسوولان اداره ترافیکی از دست‌کاری‌های فنی در موتورها اظهار بی‌خبری می‌کنند. امین‌الله میهن‌یار، مدیر اداره ترافیکی هرات می‌گوید که تاکنون در این راستا گزارشی دریافت نکرده است. آقای میهن‌یار می‌گوید: «هیچ امکان ندارد که چوکی‌ها کم‌وزیاد شوند، چون از کمپنی بسته کرده می‌آیند.»

با وجودی‌که همه شواهد و اظهارات آهنگران و مستری‌ها، اضافه‌کردن چوکی، «تورو سازی» و برداشتن قید کیلومتر برای سرعت بیشتر را ثابت می‌کند، اما به باور آقای میهن‌یار، این امر کاری غیرممکن است.

رویدادهای ترافیکی، از سال ۹۱ تا ۹۵ دست‌کم ۲۲۶۲۷ کشته و زخمی برجای گذاشته است، اما کمتر تحقیقی در مورد عوامل آن صورت گرفته و این موضوع سبب شده هر روز شمار این قربانیان افزایش یابد. ادارات مسوول تنها به باطل‌ساختن جواز فعالیت چند شرکت مسافربری، آن‌هم به صورت موقت اکتفا کردند.

با این وصف اگر ادارات مسوول دست به کار نشوند، مردم باید هر سال شاهد افزایش قربانیان رویدادهای ترافیکی در شاهراه‌های کشور باشند.

از سویی هم اعتیاد رانندگان و کم‌خوابی، از جمله دلایل دیگری است بر تیزرانی‌ها در شاهراه‌ها. هرچند که رانندگان و نمایندگان اتحادیه‌های مسافربری، به اعتیاد رانندگان اعتراف نمی‌کنند.

نمایندگی از افغانستان در این نشست حضور می‌یابد تا از یک‌سو موضع رسمی ناتو را در باره تعهد این سازمان برای همکاری با افغانستان به کابل ببرد و از سوی دیگر هم گزارش‌هایی را از روند اصلاحات به کشورهای عضو ناتو ارایه کند.

با آن‌که ناتو به اصلاحات در تمام عرصه‌ها در افغانستان چشم دارد، اما تمرکز اصلی‌اش بر ایجاد زمینه‌های بالفعل اصلاحات در بخش نظامی است. این در حالی است که وزارت‌های دفاع و داخله افغانستان که نهادهای عمده‌ی سکتوری برای دریافت حمایت‌های ناتو اند، از کندی در روند اصلاحات رنج می‌برند و هنوز برنامه‌های چشم‌گیری اصلاحی در این وزارت‌خانه‌ها مشاهده نمی‌شود.

از سوی دیگر نیز نبود روحیه‌ی همکاری میان گروه‌های شکل‌دهنده‌ی حکومت وحدت ملی با یک‌دیگر، زمینه‌ی تمرکز بیشتر و یا رویکرد قاطعانه‌تر را در روند اصلاحات از افغانستان گرفته است. اکنون در وضعیتی که تمام کمک‌های جامعه‌ی جهانی به افغانستان با جدیت بیشتری شامل مباحث مربوط به اصلاح نظام است، حکومت باید فضای سیاسی و تبلیغاتی مناسبی را برای پی‌گیری روند اصلاحات روی دست بگیرد تا هم افکار عمومی در داخل افغانستان به قناعت نسبی از تلاش‌های حکومت برای اصلاحات برسد و هم افکار عمومی در پایتخت‌های کشورهای کمک‌کننده به افغانستان، فشار کمتری را بر حکومت‌هایشان در زمینه‌ی کمک این کشورها به افغانستان وارد کنند.

افغانستان

♦ سبروس

و گزارش اصلاحات به ناتو

بالفعل است، به همین دلیل هر قدر افغانستان بتواند با روی دست‌گرفتن دستور کار اصلاحات، اطمینان بیشتری را به ناتو بدهد، این سازمان با خاطرجمع‌ی بیشتر به سایر مسایل مرتبط به حوزه‌ی منافع سازمان ناتو در سایر بخش‌های جهان خواهد پرداخت.

شکل‌گیری ائتلاف مبارزه با داعش و حضور ناتو در جنگ با داعش از یک‌سو و تهدیدهای ناشی از حضور پررنگ روسیه در بخش‌هایی از اروپای شرقی و تمرکز ناتو بر رفع تهدیدهای بالقوه‌ی ناشی از رویکردهای جدید روسیه، منابع فراوانی را از این سازمان می‌ستاند و به همین دلیل ناتو در پی مدیریت بهتر منابعی است که در اختیار دارد. همین مساله تاکید ناتو بر روند اصلاحات در افغانستان را بیشتر می‌سازد.

قرار است امروز آخرین جلسه‌ی نشست وزیران خارجه‌ی کشورهای عضو سازمان ناتو در رابطه به افغانستان باشد. صلاح‌الدین ربانی وزیر خارجه‌ی افغانستان نیز به

روز گذشته و در نخستین روز آغاز رسمی نشست وزیران خارجه کشورهای عضو ناتو، سرمنشی ناتو گفت که در کنار اعلام تداوم حمایت از نیروهای نظامی افغانستان، سازمان ناتو همچنان در پی دریافت گزارش از روند اصلاحات حکومت افغانستان است. با آن‌که اصلاحات یکی از عمده‌ترین پیش‌شرط‌های سازمان ناتو برای همکاری با افغانستان است، اما به نظر می‌رسد که روند اصلاحات با آن سرعتی که انتظار می‌رود، در حال شکل‌گیری در افغانستان نبوده است.

گرچه سرمنشی ناتو لزوم اصلاحات را یکی از عوامل عمده دست‌یابی افغانستان به ثبات عنوان می‌کند، اما استفاده‌ی درست از منابع ناتو در افغانستان نیز یکی دیگر از دلایلی است که باعث می‌شود تاکید سازمان ناتو بر اصلاحات بیشتر شود. از آن‌جایی که سازمان ناتو در کنار حضور در افغانستان، در سایر حوزه‌های جغرافیایی نیز مشغول نبرد و یا هم تلاش برای رفع تهدیدهای

«سورپاناکا» های عصر امروز

زرلشت ص

با رینوتومی Rhinotomy یا بینی‌بریدگی، موشکافی می‌کنیم، احتمالا به این نتیجه می‌رسیم که قربانیان این فاجعه صرف متعلق به افغانستان، پاکستان، هندوستان، اندونیزیا و کشورهای دیگر آسیای جنوبی می‌باشند. حالا که حکومت افغانستان ۲۵ نوامبر تا ۵ دسامبر را برای جلوگیری از خشونت‌های زنان اختصاص

عایشه درانی (کندهار)، ریزه‌گل (بغلان)، نازیه (زابل)، ستاره و نفیسه (هرات باستان)، الله‌رکی (پاکستان)، کالمیش راتور (هندوستان)، زاهده پروین (پاکستان). این‌ها نام‌هایی‌اند وابسته به یک خشونت نابخشودنی، که هر روز تیتیر روزنامه‌های جهانی می‌شوند. خبرهای خشونت بر زنان را وقتی مرور کنیم و ارتباط آن را

داده است، شاید بهانه‌ی خوبی باشد برای دانستن علت و اصل این سنت آزاردهنده و غیرانسانی.

رینوتومی یا بینی‌بریدن، پدیده‌ی شومی است بسیار قدیمی، که در تمام آیین‌ها و سنت‌های باستانی جهان گذشته و تاریخچه داشت. عرب‌ها، رومی‌ها، یونانیان این عمل را به‌گونه مجازات استعمال می‌کردند. هم‌چنان راهبه‌های کاتولیک در قرون وسطی بینی‌های خود را قطع می‌کردند تا از خطر تجاوز جنسی در امان بمانند. ضرب‌المثل cutting nose to spite the face از همین دوره در ادبیات انگلیسی اضافه شده است. اگر چه بینی‌بریدن میان همه اقوام رایج بود اما تاثیر این پدیده بالای فرهنگ کنونی مناطق آسیایی جنوبی (افغانستان، هند، پاکستان، اندونیزیا) چشم‌گیرتر است. تاثیر خشن این فرهنگ را حتا در ادبیات و کلام این منطقه می‌توان یافت. به‌خصوص «متل‌هایی» که ما در ادبیات سه زبان هندواروپایی می‌یابیم پر از خشونت زبانی در مورد همین پدیده است که میتافوری برای «شرمیدن» استعمال می‌شود. مثلا:

«بینی‌ات از بریدن است» (پارسی)

«بینی ما را بریدی» (پارسی)

«بینی خمیری ماندیم» (پارسی)

«پزه دی پری کرل» (پشتو)

«پزه دی مونر ته پری نبود» (پشتو)

«ناک ک ووا دیا» (اردو، هندی)

با وجود این‌که احادیث و تفاسیر ضعیف یا قوی در باره سنگسار و دست‌بریدن در اسلام وجود دارد، اما بینی‌بریدن نه تنها که در متون اسلامی، بلکه در کلتور اسلامی نیز مروج نیست که در آسیای جنوبی مروج است. علتی باید جست که چرا زنان افغان و پاکستانی قربانی این تشدد وحشتناک می‌شوند و پروگرام‌های انتقادی هندی مانند «Satyamev Jayate» بریدن بینی و گوش را سوژه بحث می‌سازند. علتی نمی‌یابیم برای این اتفاق، تا روزی چشم به یکی از کتاب‌های طبی خورد. دانشنامه‌ی جراحی کمبریج از تاریخ اولین جراح و «دکتور ایور -ویدیک هندی به‌نام «Sushruta» یاد می‌کند که اولین عملیات مغلق بینی را در ۲۵۰۰ سال قبل در کتاب «Sushruta samhita» با جزئیات کامل نوشته است. تخنیک این جراح ماهر به حدی کارا بوده که شیوه ترمیم بینی او حتا امروز هم به‌کار برده می‌شود که تداوی «عایشه درانی» و «الله‌رکی» مشهورترین مثال‌های این عملیات‌اند. اما رینوتومی یا

بینی‌بریدن تاریخچه قدیم‌تر از این کتاب دارد. تجسس بیشتر در باره این مطلب ما به یافته‌های مصر و هند قدیم تا ۵۰۰۰ سال قبل می‌برد تا دیدگاه ما را در ارتباط به این پدیده روشن‌تر بسازد. با ورود زبان هندو اروپایی «سانسکریت» سرودن افسانه «رامایانا» یا Ramayana امکان‌پذیر می‌شود. می‌گویند افسانه «رامایانا» با بریدن بینی «سورپاناکا» یا Surpanakha شروع می‌شود. «سورپاناکا» دختر افسون‌گر و دل‌ربایی بود که می‌کوشد قلب برادر «راما» که «لکشمن» نام دارد را به دست بیاورد و در نتیجه «لکشمن» بینی او را می‌برد تا شرم ابدی باشد برایش. همین حادثه مایه انتقام «راون» برادر «سورپاناکا» می‌شود. «سورپاناکا» بعد از این حادثه به جراحی مراجعه می‌کند و شفا می‌یابد. در اصل تاثیر گوش‌وبینی بریدن در فرهنگ مردم آسیای جنوبی، با همین دلیل بیشتر است. چون شرمندگی را می‌توان با همین عمل زشت خنثا کرد. در حقیقت عایشه‌ها و ریزه‌گل‌ها، همان «سورپاناکا»‌های عصر مدرن هستند که هنوز هم در عرف و سنت‌های ۵۰۰۰ ساله ما می‌سوزند. حالا می‌توانیم بپنداریم که این همه جزایایی‌اند که در هر نقطه جهان داده می‌شد، اما جزایا و مجازات دیگر فرهنگ افغانی نیز شباهت به فرهنگ هند قدیم دارد. مثال کل کردن سر و یا سیاه کردن روی که بیشتر وقت بالای لوطی‌ها یا بیوه‌ها تحمیل می‌شد. راه‌حل، دشوار است. چون رینوتومی هم بخشی از فرهنگ خشونت‌پروری است که فورمول جادویی‌ای برای از بین بردن آن وجود ندارد. اما فرهنگ‌سازی باید کرد، حداقل در میان جامعه روشن‌فکر و شهری اطلاع‌رسانی باید کرد. شاید از نسل گذشته، امیدی نباشد اما عقلانی خواهد بود اگر بالای نسل کنونی زحمت بکشیم. از اصلاحات خشن و سنت‌های پر تشدد بپرهیزیم. بینی‌بریدن را با شرم ارتباط ندهیم تا حداقل چیزی برای جلوگیری از خشونت‌های آینده انجام داده باشیم. اطلاعات و یافته‌های علوم روان‌شناسی ثابت ساخته است که لحن خشن، استفاده از واژه‌ها و اصلاحات خشن در حافظه ما به‌صورت متفاوت ثبت می‌شود. آگاه و ناخودآگاه به یک عرف‌وسنت مبدل می‌شود که در آن الفاظ و عمل یکی می‌شوند. نگذاریم خشونت و بریدن اعضای بدن به یک «ارزش» عرفی، فرهنگی و مذهبی تغییر داده شود. شاید از فاجعه‌های الهناک آینده جلوگیری کرده نتوانیم، اما امید دارم حداقل زبان و گفتار خود را از این حقیقت تلخ پاک‌سازی کنیم و شرم را با فاجعه ربط ندهیم.

لوی سارنوالی:

فساد

فرهنگ معافیت از قانون را ترویج کرده‌است

سردار داهی

موثر و به موقع برای شهروندان صورت نگیرد و حکومت را در قبال تعهدات بین‌المللی‌اش ضعیف و ناتوان جلوه دهد.

به گفته لوی سارنوال، فساد اداری، حکومت‌داری خوب که در آن حاکمیت قانون، حقوق بشر، پاسخ‌دهی و شفافیت که یک ویژگی به شمار می‌رود را زیر تاثیر قرار می‌دهد.

در پیام لوی سارنوال آمده‌است که دادستانی کل علیه فساد اداری «با عزم قوی و اراده راسخ» مبارزه می‌کند. آقای حمیدی از اصلاحات در اداره‌های مرکز و ولایتی لوی سارنوالی، در بخش‌های تشکیلاتی، ایجاد معاونیت

با برگزاری نخستین نشست پرسش‌وپاسخ از سوی لوی سارنوالی در ولایت پنجشیر، در باره مبارزه با فساد اداری و محو خشونت علیه زنان، لوی سارنوالی می‌گوید که فساد اداری، حکومت‌داری خوب و کارآمد را زیر تاثیر قرار داده و فرهنگ معافیت از قانون را ترویج کرده است.

در پیام محمدفرید حمیدی لوی سارنوال افغانستان دو روز پیش در نشست پاسخ‌گویی به مردم، که از سوی سخنگوی این اداره به خوانش گرفته شد، آمده‌است: «فساد اداری سبب می‌شود تا قانون شکنی به وجود آید، فرهنگ معافیت از قانون ترویج گردد، عرضه خدمات

به باور لوی سارنوال، مبارزه با فساد اداری گسترده است و تنها با اقدام‌های «جدی و قاطع» حکومت نه تنها امکان‌پذیر نبوده که نیازمند «اراده و عزم جدی» از سوی دولت در همه بخش‌ها می‌باشد. او برگزاری نخستین نشست پاسخ‌دهی سارنوالی ولایت پنجشیر به مردم را «ابتکار به‌جا و مناسب» توصیف کرده و گفته‌است که مردم با همکاری با این اداره باید در برابر فساد اداری ایستادگی کند. هم‌چنین نورهادی هادی رییس سارنوالی استیفاف ولایت پنجشیر در این نشست گفت: «به پاسخ‌گویی به مردم پابندیم و آن را از مولفه‌های یک اداره مردمی می‌دانیم.»

پنجشیر در این نشست گفت: «عدالت مطابق با قانون باید ملاک کارکرد قوه قضایی باشد.» او پس از امنیت عدالت در دادستانی را مساله مهم خواند و گفت که بدون تامین عدالت، «نارشی و پراکندگی» در جامعه حاکم خواهد بود.

با این‌حال، فرماندهی امنیت ولایت پنجشیر می‌گوید که در هماهنگی با سارنوالی این ولایت کار می‌کند و مجرمانی که از قید جرم فرار می‌کنند، از سوی پولیس بازداشت خواهند شد. او هم‌چنان از مردم خواست تا با نهادهای دولتی همکاری کنند. به باور او: «عدالت از پنجه‌های مردم بیرون می‌شود.»

سارنوالان مردم را به فریاد آورده‌اند باشندگان ولایت پنجشیر با استقبال از پاسخ‌گویی اداره سارنوالی در برابر پرسش‌های مردم می‌گویند که در گذشته «هر چه شد، شد» اما از لوی سارنوالی خواستند که پس از این سارنوالان را نگذارند تا از مردم پول بگیرند. آنان مدعی‌اند که برخی از سارنوالان در این ولایت با گرفتن رشوه، دوسیه‌های برخی از مجرمان را بدون رسیدگی به آن، بسته‌اند.

یکی از منتقدان منطقه می‌گویند: «اگر قرار باشد با کلی‌گویی از روی قضیه‌ها عبور کنیم و از جزئیات صحبت نشود، هر کسی صفت خواهد کرد و هیچ‌کس آن را بد نمی‌گوید.» به باور او، «با لفاظی کردن» در چنین برنامه‌ها، اصل مطلب گم می‌شود و نشست بدون کدام نتیجه پایان می‌یابد.

او خطاب به ریاست سارنوالی ولایت پنجشیر گفت: «یگانه عاملی که مردم را به فریاد آورده، سارنوالان‌اند.» به گفته او، مردم وقتی شکایت می‌کنند، سارنوالی از آنان اسناد و مدرک می‌خواهد، در حالی که مردم آن را ندارند.

مبارزه با خشونت علیه زن، ایجاد مرکز عدلی و قضایی، مبارزه با فساد اداری، گماشتن کادرهای مسلکی در این اداره، ایجاد انستیتوت آموزش‌های مسلکی برای ساختن اداره تخصصی، سرعت‌بخشیدن به رسیدگی به دوسیه‌ها، آغاز مبارزه با کارمندان مبتلا به فساد در این اداره، شریک‌کردن معلومات با شهروندان و نظارت از کارکرد منسوبان این اداره یاد کرده و آن را تلاش‌های اخیر دادستانی خوانده‌است.

به باور لوی سارنوال، مبارزه با فساد اداری گسترده است و تنها با اقدام‌های «جدی و قاطع» حکومت نه تنها امکان‌پذیر نبوده که نیازمند «اراده و عزم جدی» از سوی دولت در همه بخش‌ها می‌باشد. او برگزاری نخستین نشست پاسخ‌دهی سارنوالی ولایت پنجشیر به مردم را «ابتکار به‌جا و مناسب» توصیف کرده و گفته‌است که مردم با همکاری با این اداره باید در برابر فساد اداری ایستادگی کند.

هم‌چنین نورهادی هادی رییس سارنوالی استیفاف ولایت پنجشیر در این نشست گفت: «به پاسخ‌گویی به مردم پابندیم و آن را از مولفه‌های یک اداره مردمی می‌دانیم.»

نورهادی هادی، در پاسخ به پرسش یک شهروند این ولایت که «چرا پدر و مادر یکی از مقتولان آزاد شده‌است»، گفت که هر کسی که جرم کرده باشد، مطابق با قانون باید خود مجرم محکمه شود، نه کسی دیگر.

آقای هادی در گزارش از کارکرد این اداره در ولایت پنجشیر در شش ماه اخیر می‌گوید که کارهای زیادی برای تامین عدالت، ارتباط با مردم، رعایت قانون، حفظ استقلالیت سارنوالی، نظارت از حقوق کودکان و زنان صورت گرفته‌است، اما او آن را کافی نمی‌داند. در همین حال محمدامین صدیقی معاون والی ولایت

لوی سارنوالی:

فساد فرهنگ معافیت از قانون را ترویج کرده است

ادامه از صفحه ۸

عالمان دینی در این ولایت از ریاست سارنوالی نیز خواستند تا پس از این فساد در این اداره را محو کنند. به گفته آنان باید رسیدگی به دوسیه‌ها و قضیه‌های جرمی مطابق با احکام قانون صورت گیرد.

در همین حال، برخی دیگر از شرکت‌کنندگان نیز با انتقاد از کم‌کاری و رسیدگی نکردن به قضیه‌ها از سوی ریاست سارنوالی استیناف این ولایت شکایت دارند و خواهان تطبیق عدالت مطابق با قانون اساسی شدند.

رسیدگی به بیشتر از یکصد قضیه در شش ماه اخیر

ریاست سارنوالی ولایت پنجشیر می‌گوید که در چند ماه گذشته، به بیشتر از صد قضیه جرمی در این ولایت در بخش‌های مختلف رسیدگی صورت گرفته است. به گفته رییس سارنوالی: «اگر کسی جرمی انجام داده، باید با ضمانت‌های قانونی اجراءات صورت گیرد.»

انورهادی هادی گفت که در طول شش ماه به ۱۳ قضیه قتل عمد، ۹ مورد سرقت، ۴ مورد دشنا، ۳ مورد خشونت بر زنان و ۴ مورد اقدام به سرقت، لواط و فریب‌کاری از سوی سارنوالی رسیدگی شده است.

رییس سارنوالی این ولایت می‌گوید که در قضیه‌های مربوط به مواد مخدر و اعتیاد، ۲۷۵ کیلوگرام مواد مخدر، ۹ کیلوگرام چرس، نزدیک به ۲۰ کیلوگرام چرس پخته و خام کشف به محکمه‌های ذی صلاح سپرده شده است.

به گفته ریاست سارنوالی پنجشیر ۳۸ دوسیه در حال بررسی است و ۱۴ قضیه دیگر در محکمه ابتدایی و ۷ پرونده دیگر به محکمه استیناف و ۹ قضیه دیگر به لوی سارنوالی از سوی این ریاست ارجاع شده است. او گفت که ۱۴ قضیه نهایی شده و دو قضیه دیگر در انصراف از دعوا، ثبت شده است.

هم‌چنین به گفته رییس سارنوالی ولایت پنجشیر، کارهایی که در شش ماه گذشته در سارنوالی استیناف این ولایت صورت گرفته، شامل ایجاد مرکزی برای جمع‌آوری جرمیه‌های نقدی، ایجاد سیستم درست برای دست‌رسی ساده به پرونده‌ها، توزیع زمین برای ساختن سارنوالی‌ها در ولسوالی‌های این ولایت و دیدن از توقیف خانه‌های محل‌های سلب آزادی ترتیب شده و با زندانیان در مورد پرونده‌های آنان محبت صورت گرفته است. به گفته او، به زودی به پرونده‌های آنان رسیدگی خواهد شد. مسوولان سارنوالی استیناف این ولایت می‌گویند که فرمان‌های ریاست جمهوری در مورد همه زندانیان یکسان اجرا خواهد شد. ریاست سارنوالی پنجشیر از جانش‌های عمده فرا روی این اداره می‌گوید که برخی از سارنوالان از سوی خانواده‌ها و بستگان مجرمان تهدید به مرگ می‌شوند و هم‌چنین نبود دفتر کاری برای سارنوالان، نبود مرکز برای پذیرایی از مردم، و نداشتن برق از کمبودی‌های این اداره است. مسوولان سارنوالی در پنجشیر می‌گویند که در بخش تشکیلاتی ریاست سارنوالی این ولایت، بخش منع خشونت بر زنان نیز ایجاد شده است.

با این حال، عبدالکریم عباسی، رییس شورای ولایتی پنجشیر می‌گوید که فساد اداری حاکمیت قانون را زیر پرسش برده، مردم را از حکومت دور نگاهداشته و شفافیت و حساب‌دهی را از میان برداشته است.

به گفته او، وقتی سارنوالان به خصوص ریاست سارنوالی استیناف محلی، برنامه پاسخ‌دهی به مردم را برگزار می‌کنند، باید پاسخ قانع‌کننده به مردم داشته باشند. او گفت: «مردم شاکی از سارنوالان هستند.»

وزیر مبارزه با مواد مخدر:

نزدیک به سه درصد استفاده‌کنندگان مواد مخدر زنان اند

سهیلا وداع خموش

و این پدیده زشت در جامعه بشری وجود دارد، اما افغانستان از این معضل اجتماعی سخت رنج می‌برد. این پدیده شوم همه شیرازه خانوادگی را به هم می‌زند. خانم نظری افزود: «اعتیاد به مواد مخدر مشکل جدی را بار آورده است و نابه‌هجاری‌های زیادی اجتماعی را به بار آورده است. تعداد کثیری از مردان و زنان را به سوی نابودی کشانده است و پیامدهای بد و ناگواری را دارد.»

به باور وی، عوامل متعددی وجود دارد که هنوز سد راه بهبودی وضعیت زنان شده است و باعث شده که زنان نتوانستند «به شکل شاید و باید» به اهداف شان نایل آیند.

او می‌گوید: «ما یک شبه نمی‌توانیم به تمام مشکلات فایق آییم، جنگ و ناامنی، فقر و بی‌کاری، نگاه سنتی به زنان، رسوم و عنعنات ناپسند، ضعف حاکمیت قانون، برداشت‌های نادرست از شریعت، اعتیاد به مواد مخدر، ضعف اقتصادی، نارسایی‌های اجتماعی و غیره عواملی اند که خشونت علیه زنان را افزایش داده است.»

وی تأکید ورزید که وزارت زنان توانسته در امر زدودن خشونت علیه زنان اقدامات لازم و جدی انجام دهد. به قول او: «دولت افغانستان قوانین حمایتی‌ای را به‌خاطر محو و زدودن خشونت علیه زنان، قوانین خوبی را وضع کرده است و آنان کارهای مشترک را در راستای پایان‌بخشیدن به خشونت علیه زنان، با دیگر ارگان‌ها انجام داده‌اند.»

هرچند آمارهای تازه‌ای از میزان خشونت بر زنان در کشور وجود ندارد، اما آمارهای سال گذشته‌ی میزان خشونت بر زنان که در کمیسیون حقوق بشر به ثبت رسیده است، نشان می‌دهد که ۵۱۳۲ مورد خشونت در سال گذشته به ثبت رسیده است و این کمیسیون، خشونت علیه زنان را نسبت به سال‌های گذشته، پنج‌برابر دانسته است.

در تازه‌ترین مورد، سازمان جمعیت ملل متحد در افغانستان اعلام کرد که ۸۰ درصد زنان در افغانستان، به یک نوعی از خشونت رنج می‌برند.

این در حالی است که عبدالله عبدالله، رییس اجرایی حکومت وحدت ملی روز دوشنبه در نشست شورای وزیران با اشاره به کمپاین شانزده روزه محو خشونت علیه زنان، آرایه برخی ارقام در مورد خشونت بر زنان را در کشور مبالغه‌آمیز توصیف کرد. وی در رابطه به این کمپاین و محو خشونت علیه زنان گفت: «در این شکی نیست که ارقام بسیار مبالغه‌آمیز به مردم داده می‌شود، اما در این هم شکی نیست که مشکلی هم وجود دارد که کوشش همگانی را ایجاد می‌کند. مقامات عدلی و قضایی، فعالان مدنی، رسانه‌ها و حکومت، برای رفع این پدیده‌ی شوم که جامعه را به خطر انداخته است، تلاش می‌کنند.» آقای عبدالله در زمینه محو خشونت علیه زنان، گفت: «این موضوع (خشونت بر زنان) از اساسی‌ترین مسائلی جامعه است و سلامت کشور و افراد جامعه را صدمه می‌زند و بر ثبات و تأمین امنیت تأثیر منفی خود را دارد، اما با عزم و اراده‌ی دسته‌جمعی، می‌توان به آن فایق آمد.» کمپاین شانزده‌روزه برای پایان‌بخشیدن به خشونت علیه زنان، همه ساله در ۲۵ نوامبر آغاز می‌شود و تا دهم دسامبر ادامه می‌یابد.

در دوازدهمین روز کمپاین شانزده‌روزه محو خشونت علیه زنان، وزیر مبارزه با مواد مخدر گفت که از جمله ۳.۵ میلیون استفاده‌کننده‌ی مواد مخدر، یک میلیون تن آن را جوانان و ۲.۹ درصد آن را زنان تشکیل می‌دهند.

سلامت عظیمی وزیر مبارزه با مواد مخدر روز سه شنبه ۱۶ قوس در مشارکت نهادهای جامعه‌ی مدنی و زنان در راستای محو مواد مخدر و خشونت بر زنان در کابل گفت که زنان در گرداب و منجلاب خشونت قرار دارند و هر خشونت‌ی که بر آنان صورت می‌گیرد ریشه در مواد مخدر دارد.

وی گفت: «ما دیگر نمی‌خواهیم زنان افغان با موجودیت مواد مخدر که ریشه در درون مافیای ملی و بین‌المللی دارد آسیب ببینند. مواد مخدر یک مشکل بین‌المللی است و جامعه جهانی باید در این راستا توجه جدی بکند.»

وزیر مبارزه با مواد مخدر تأکید کرد: «امروز افغانستان در قبال مواد مخدر من حیث مبدءا و منشا نیست، بلکه کشوری است که قربانی مواد مخدر شده است. بازار مواد مخدر در افغانستان وجود ندارد، مواد پیش‌ساز کیمیاوی برای پیروسی و استفاده آن در افغانستان وجود ندارد، پول فراوان به خاطر استفاده و ترویج آن وجود ندارد، بنا بر این هر کشوری که در این راستا تقاضا می‌کند، بازار دارد و [مسیر] انتقال و ترانزیت آن را دارد، باید در این راستا مسوولیت بگیرد. باید مسوولیت مشترک بگیرد.»

وزیر مبارزه با مواد مخدر، ریشه‌ی ناامنی‌ها و گسترش خشونت‌های خانوادگی را در مواد مخدر دانست و پیشنهاد کرد که جامعه جهانی باید در راستای مبارزه با مواد مخدر، مبارزه مشترک داشته باشند و به تعهدهای خویش عمل کنند.

در همین حال، زهره یوسف، مشاور بانوی اول کشور گفت: «۱۶ روز است که در باره‌ی مبارزه با خشونت علیه زنان صحبت می‌کنیم، یک رابطه مستقیم بین خشونت علیه زنان و استعمال مواد مخدر وجود دارد. خشونت همیشه در تاریخ کشور وجود داشته است، اما خشونت‌های امروزی واقعا خشونت‌های وحشتناک است، وقتی یک مرد بینی زنش را می‌بُرد و یا گردن زنش را می‌زند، این [عامل] یک انسان عادی و نورمال نیست، بلکه استعمال مواد مخدر است.»

به باور وی: «جنگی که در کشور روان است، به خاطر دفاع از اسلام نیست، به خاطر خوبی افغانستان نیست، بلکه این جنگ، جنگ قاچاق مواد مخدر است. استعمال و کشت مواد مخدر، سونامی خاموشی است که خطر از بمب‌های انتحاری کرده به مراتب بیشتر است. اگر جلو آن گرفته نشود، خانواده‌ها از هم خواهد پاشید.»

به گفته وی، مبارزه با مواد مخدر کار یک فرد و یا یک وزارت نیست، بلکه نیازمند مبارزه مشترک است.

در همین حال، دلبر نظری وزیر امور زنان گفت: «مواد مخدر، این پدیده شوم همه جامعه به خصوص زنان و اطفال را ممکن دچار آسیب‌های زیاد بسازد.»

به گفته وزیر امور زنان، خشونت پدیده‌ی جهانی است

giz Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH

Tender Notification call for expression of interest for Inquiry#91104660:

The Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH is implementing Technical Cooperation measures on behalf of the Government of the Federal Republic of Germany.

GIZ Office in Kabul now invites experienced and financial solvent Bidders to submit their expression of interest letter and past experience contracts/orders with organizations in this field to participate in the bidding process for "supplying, delivery and installation of Generator for AMEA project's partner in Kabul.

To claim the tender documents for the bidding process please send your expression of interest letter along with past experience contracts or orders to tenders-afg@giz.de latest by 11 December 2016, at 4:00 O'clock, Kabul local time.

Note: Past experience contracts or orders in this field with any organizations is mandatory to send along with expression of interest letter.

اطلاعیه داوطلبی:

دفتر GIZ خواهان همکاری های فنی به نمایندگی از دولت جمهوری فدرال آلمان میباشد.

بنا دفتر GIZ مقیم کابل از شرکت های مجرب، دارای تجربه و توانایی مالی دعوت به عمل می‌آورد تا جهت اشتراک در پروژه داوطلبی برای قرارداد نمودن تهیه، انتقال و نصب جنراتور برای شریک پروژه (AMEA) در کابل با توجه به شرایط قراردادی در این پروژه اشتراک نموده ممنون سازید.

درخواست سهم گیری، کاپی قراردادهای قبلی در این ساحه با ارگان های دیگر داشته باشد آن را تا به ساعت ۴ بجه تاریخ ۱۱ دسامبر ۲۰۱۶ به آدرس الکترونیک

tenders-afg@giz.de فرستاده تا حضورتان را تضمین نماید.

نوبت: ارسال کاپی قرارداد های قبلی درین ساحه با هر ارگان که باشد الزامی است.

ویراستاران:
خبرنگاران:
هماهنگی خبر:
صفحه آرایی:
وبسایت:
پدیرش اعلان:
نشانی پستی:
نشانی دفتر کابل:
ایمیل روزنامه:
۸ صبح در ویرایش و پیرایش مطالب وارده دست باز دارد.
به جز سرمقاله، آرای مطرح شده در مقالات به نویسندگان آن برمی گردد.

نورالعین و بهروز خاوری
وحید پیمان، سهیلا وداع خموش، مریم حسینی، زینب فرمند
ظفر شاه رویی ۰۷۹۹۳۱۹۵۳۴
خیبر رحیمی - مصطفی سروری - مهدی فرهاد - غلامرضا مجیدی
احمدضیا محمدی
۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷
صندوق پستی ۱۹۱۱، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
ایستگاه برج برق، سرک کوله‌پشته، ناحیه چهارم، کابل
Afghanistan_8am@yahoo.com

www.8am.af
www.facebook.com/8am.af
[Twitter:@HashteSubhDaily](https://twitter.com/HashteSubhDaily)

سجهر سهیل
proviz_kawa@yahoo.com ۰۷۰۰۲۲۸۹۸۸
مجتبی هاشمی ۰۷۶۶۶۴۴۶۶۴
فردوس کاوش
فریدون آژند ۰۷۹۷۴۱۶۰۶۲
shayanfa@gmail.com ۰۷۰۰۷۰۹۰۹۸

صاحب امتیاز:
مدیر مسوول:
معاون مدیرمسوول:
تحلیلگر ارشد:
دبیر بخش سیاسی:
دبیر بخش ادب و فرهنگ:

Publisher:
Sanjar Sohail
sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:
Parwiz Kawa
parwiz_kawa@yahoo.com
+93 700228988

10th Year ◇ No: 2518 ◇ Wednesday ◇ 7 December, 2016 ◇ Price: 20 Afs

اروپا به شبکه‌های اجتماعی برای مقابله با نفرت‌پراکنی هشدار داد

درصد موارد گزارش شده در کمتر از ۲۴ ساعت حذف شده‌اند. بعد از ۴۸ ساعت این رقم هنوز بیشتر از هشتاد درصد است. این نشان می‌دهد که هدف مشخص شده در واقعیت قابل دسترسی است اما به تلاش بسیار بیشتری از سوی این شرکت‌ها نیاز است.»

کمیسیون اروپا اعلام کرده که می‌تواند قانون تازه‌ای وضع کند که شرکت‌های امریکایی را مجبور به داشتن سرعت عمل بیشتر کند. خانم یوروا گفته است: «اگر فیس بوک، توئیتر، مایکروسافت و یوتیوب می‌خواهند من و همین‌طور بقیه اتحادیه اروپا را قانع کنند که راه‌بردهای دیگری غیر از قانون گذاری برای رسیدن به این هدف کافی است، بهتر است سریع‌تر عمل کنند و تلاش بیشتری را در ماه‌های آتی انجام دهند.» از سوی دیگر به گزارش وبسایت بریت‌بارت که به محافظه‌کاران نزدیک است، مدافعان آزادی بیان و حقوق مدنی از «کدهای رفتاری» وضع شده توسط این شرکت‌ها در پاسخ به نگرانی‌های اتحادیه اروپا راضی نیستند و آن‌ها را ناقض آزادی بیان می‌دانند. این دسته از منتقدان عقیده دارند که نوع بیان مطالب در کشورهای مختلف اتحادیه اروپا متفاوت است چرا که آن‌ها فرهنگ‌های متفاوتی دارند.

کمیسیون اروپا به شرکت‌های فیس‌بوک، توئیتر، مایکروسافت و گوگل هشدار داد که اگر برای مشکل سخنرانی‌های مشوق نفرت، کاری نکنند، جریمه خواهند شد. در بهار امسال، این چهار شرکت امریکایی اعلام کرده بودند که در توافق با کمیسیون اروپا، قوانین تازه‌ای را وضع کرده‌اند. بر اساس این قوانین تازه قرار است سخنرانی‌های ترویج‌دهنده و مشوق نفرت را از سایت‌های خود حذف کنند. به گزارش رادیو فردا، یکی از تعهدات این شرکت‌ها این بود که وقتی محتوایی از آن‌ها به عنوان سخنان غیرقانونی و نفرت‌پراکن تشخیص داده می‌شود، در کمتر از ۲۴ ساعت حذف شود. یکی دیگر از تعهداتشان، آموزش مدام کارکنان و کارمندان‌شان در خصوص نفرت‌پراکنی بود. با گذشت شش ماه، کمیسیون اروپا از اجرای این تعهدات توسط این شرکت‌ها راضی نیست. ورا یوروا، قاضی این کمیسیون در گزارشی که قرار است در آخر همین هفته منتشر شود گفته است که پیشرفت در روند حذف محتوای آزاردهنده در این سایت‌ها بسیار کند بوده است. ورا یوروا می‌گوید: «این شرکت‌ها در عمل زمان بیشتری را برای انجام تعهداتشان گرفتند و آن‌ها را به طور کامل انجام نداد. فقط چهل

اطمینان امریکا به چین در مورد سیاست تایوان

«برای تقریباً ۴۰ سال برقرار بوده و بر تشویق و حفظ صلح و ثبات تمرکز داشته است.»

او افزود: «حفظ این سیاست و تعهد به آن باعث بهبود توانایی ایالات متحده در پیش بردن روابط با چین شده و البته به نفع مردم تایوان هم بوده است.»

پکن تایوان را یک ولایت چین قلمداد می‌کند و از اعطای حتماً نشانه‌های استقلال به آن خودداری می‌کند. چین تهدید کرده که اگر تایوان اعلام استقلال کند به زور متوسل خواهد شد.

امریکا رسماً تایوان را به رسمیت نشناخته و با آن روابط دیپلماتیک ندارد اما ادعای مالکیت چین بر تایوان را هم قبول ندارد. لو کانگ سخنگوی وزارت خارجه چین گفت که روابط امریکا و چین همواره بر خط مشی «برد-برد» استوار بوده: «حفظ این مسیر عاقلانه، نیازمند همکاری دو طرف براساس حفظ اصول اصلی در روابط دو جانبه است.»

روز سه شنبه مقاله‌ای در روزنامه خلق چین چاپ شد که در آن آمده است «تحریک اختلاف با چین به حل مشکلات داخلی امریکا کمکی نمی‌کند؛ به تحقق دستور کار داخلی دولت ترامپ کمکی نخواهد کرد.»

کاخ سفید می‌گوید که در پی تماس تلفونی دونالد ترامپ رئیس‌جمهور منتخب امریکا و تسای اینگ-ون رئیس‌جمهور تایوان، سعی کرده است به چین اطمینان دهد.

تماس هفته پیش آن دو برخلاف خط مشی رسمی امریکا دایر بر پذیرش سیاست «چین واحد» انجام شد. امریکا با تایوان روابط رسمی ندارد.

چین در واکنش به اقدام آقای ترامپ یک اعتراض دیپلماتیک ثبت کرد.

به نقل از بی بی سی، کاخ سفید گفته که مقام‌ها «در مورد ادامه تعهد امریکا به سیاست چین واحد» به پکن اطمینان داده‌اند.

آقای ترامپ پس از آن تماس تلفونی در دو توئیست از سیاست پولی چین و عملیات این کشور در جریان جنوبی چین انتقاد کرد. با این حال او تماس با خانم تسای را کم‌اهمیت جلوه داده است. او گفت که خانم تسای برای تبریک پیروزی انتخاباتی او تماس گرفته بود. جاش ارنست سخنگوی کاخ سفید می‌گوید که نمی‌توان «نیت دقیق رئیس‌جمهور منتخب را به راحتی تشخیص داد.» اما او گفت که سیاست امریکا در مورد تایوان

تدابیر امنیتی در متروی لاس‌آنجلس در پی تماس تهدیدآمیز تشدید شد

اطراف ایستگاه یونیورسال و برخی دیگر مناطق متروی این شهر داده است.

چارلی بک تاکید کرده این کار از زوری احتیاط و اطمینان انجام می‌شود.

خط سرخ مترو مناطق مرکزی و شمالی شهر، از جمله هالیوود و هالیوود شمالی، را به هم متصل می‌کند. فعالیت قطارهای این خط بین ساعت دو تا چهار صبح متوقف می‌شود.

متروی شهری لاس‌آنجلس مجموعاً شش خط و ۹۳ ایستگاه دارد. بیش از ۳۶۰ هزار مسافر روزانه از این خطوط استفاده می‌کنند که نزدیک به نیمی از آن‌ها در ایستگاه‌های «خط سرخ» سوار و پیاده می‌شوند.

آقای بک افزوده است که ماهیت و درستی آن همچنان تحت بررسی قرار دارد.

رویتز به نقل از مقام‌های امنیتی می‌گوید پس از آنکه مشخص شد تماس تلفونی از یک کشور خارجی گرفته شده، موضوع به پولیس فدرال، اف‌بی‌آی، و مقام‌های کشوری که تماس از آن انجام شده ارجاع داده شد.

با وجود این، نام کشوری که تماس تلفونی از آن برقرار شده بیان نشده است.

تماس‌گیرنده تهدید کرده که دست به حمله‌ای در اطراف ایستگاه «یونیورسال سیتی» در «خط سرخ» راه‌آهن شهری لس‌آنجلس می‌زند.

پولیس لس‌آنجلس خبر از افزایش تمهیدات امنیتی در

مقام‌های پولیس ایالات متحده می‌گویند، در حال بررسی تهدیدی تلفونی به بمب‌گذاری در یکی از خطوط متروی لاس‌آنجلس هستند.

به گزارش رادیو فردا، خبرگزاری رویتز به نقل از مقام‌های امنیتی می‌گوید، این تماس تلفونی از یک کشور خارجی انجام شده است.

پولیس لاس‌آنجلس روز دوشنبه ۱۵ آذر به وقت امریکا، از یک تهدید تلفونی به «انفجار» در خط سرخ متروی این شهر در ایستگاه «یونیورسال سیتی»، نزدیک پارک تفریحی استودیوی «یونیورسال» خبر داد.

چارلی بک، رئیس پولیس لاس‌آنجلس به خبرنگاران گفته است تهدید انجام شده «قریب‌الوقوع» و «مشخص» بود.

Tender Notification call for expression of interest: 83244338

The Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH is implementing Technical Cooperation measures on behalf of the Government of the Federal Republic of Germany.

GIZ Office Kabul now invites experienced and financial solvent bidders to conduct a research for GIZ TVET – Program. The TVET-Program needs a research on Start-Ups in the informal and formal economy in Afghanistan and their development within the last 5 years. Specific research questions and interests are:

- ISIC 4 – Statistics of the formal and informal economy
- Information on Start-Ups in the formal and informal economy. Start-ups grouped according to economic sectors. Of special interest are the start-ups in the informal economy.
- Linking research findings to the ISIC statistics

To claim the tender documents for the bidding process, please kindly send your interest letter along with the factsheet and copies of required documents mentioned in the shortlisting criteria with reference # 83244338 to contracting-unit.afg@giz.de no later than 11.12.2016 until 16:00h (Afg. Local Time). Late EOI shall be rejected.

s.no:	Descriptions
1	The research company should have a valid license from a relevant Afghan Government entity (Copy of valid license).
2	Minimum ۰ years of working experience is required in research field (Evidence of Past documents).
3	Past experience with international donor is preferred (Copies of signed contracts).
4	Sectorial experience: within formal and informal education system in Afghanistan
5	Technical experience: ability to cluster the informal sector per trade in Afghanistan (copies of already submitted past technical proposals to other companies). other c trade in Afg companies) hanistan).
6	Ability to write result reports in professional comprehensible English Language (Evidence of previous research work requested)
7	Reference letters (from national and international companies)

Note: The timeline for this survey is estimated three months.